

De Sabbat

Voor alle mensen

Maakt het enig verschil uit WELKE dag we gedenken of vieren?
Heeft de Bijbel de ZONDAG als de DAG DES HEREN ingesteld?
Werd de Sabbat alleen voor Joden gegeven?
Is hij bindend voor de Joden, terwijl christenen verplicht zijn
de ZONDAG als de DAG DES HEREN te houden?

Voorwoord
Nu wij snel het EINDE van ons huidige tijdperk van menselijke regering naderen, is het heel belangrijk, dat wij nadenken of wij de God, die ons leven en adem geeft werkelijk gehoorzamen of niet. Want de Jezus Christus van de Bijbel onderwees keer op keer, dat "leeg geloof" NIET genoeg is! In Zijn slotopmerkingen van de Bergrede zei Jezus: *"Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie* ***doet de wil*** *mijns Vaders, die in de hemelen is"*. (Matteüs 7:21) Op dit punt vroeg Hij: *"Wat noemt gij Mij Here, Here, en doet niet wat Ik zeg"*? (Lucas 6:46) En in een verhitte discussie met de Farizeeën haalde Jezus de profetie van Jesaja aan en zei: *"Terecht heeft Jesaja van u, huichelaars, geprofeteerd, zoals er geschreven staat: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is verre van Mij.* ***TEVERGEEFS eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn****"*. (Markus 7:6-7) *Denkt U daar over na!* Jezus verklaart duidelijk, dat het mogelijk is om *God te aanbidden* - en Hem toch TEVERGEEFS te aanbidden door het volgen van menselijke leerstellingen! Toen zei Jezus hen: *"****Het gebod Gods stelt gij wel fraai buiten werking om uw overlevering in stand te houden****"*. (v. 9)

Het is dus duidelijk, dat wij volgens Jezus Christus tegenover een GROOT probleem staan als de *tradities van mensen* in tegenspraak zijn met *Gods geboden!*

- Wist U, dat Uw bereidheid om de *ware* Sabbatdag heilig te houden - heilig gemaakt door God - *rechtstreeks invloed heeft* of U eeuwig leven in Gods Koninkrijk zal worden verleend of niet?
- Wist U, dat het houden van de ware Sabbat een speciaal "test" gebod in Gods ogen is - en altijd is geweest?

Welke Dag is de Bijbelse Sabbat?
Jezus Christus onderwees ons: *"dat de mens bij brood alleen niet zal leven, maar bij alle woord Gods"*. (Lucas 4:4 SV) Jezus maakte ook duidelijk, dat de Bijbel zichzelf NIET tegenspreekt. Hij liet zien, dat de leerstellingen van de Bijbel consistent zijn. Want Jezus zei, *"****de Schrift KAN NIET gebroken worden****"*. (Johannes 10:35)

De Apostel Paulus breidde dit onderwerp uit door te zeggen:*"**Elk van God ingegeven Schriftwoord** is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust"*. (2 Timoteüs 3:16-17)

Als U bereid bent deze geïnspireerde verklaringen te GELOVEN zult U *geen probleem* hebben om dit belangrijke onderwerp te begrijpen. Want de Bijbel onderwijst ons van Genesis tot Openbaring over Gods ware Sabbatdag. In feite is het één van de meest duidelijk en gemakkelijk te begrijpen onderwerpen in de hele Bijbel - ALS U oprecht naar de feiten kijkt en niet bang bent voor "wat andere mensen denken". Denkt U er aan, dat in de dagen van Jezus vele religieuze leiders wisten, dat Hij de Christus was, maar Hem om deze reden niet wilden erkennen: *"**want zij waren gesteld op de eer der mensen, meer dan op de eer van God**"*. (Johannes 12:43)

- Heeft U het geloof en de moed om te doen wat God duidelijk gebiedt - *ongeacht van wat anderen denken?*

Goed. Wij moeten aan het werk gaan voor een duidelijk, absoluut BEWIJS met betrekking tot de ware Sabbat van de Almachtige God.

De Bijbel heeft nooit *iemand* geboden om de zondag als wekelijkse dag van aanbidding te houden! Integendeel, het onderwijst ons om op die dag te *werken*. Bovendien laten vele verzen in de Bijbel, van Genesis tot Openbaring duidelijk zien, dat in plaats van het houden van de *eerste dag* - zondag - de *zevende dag* Sabbat (van zonsondergang vrijdag tot zonsondergang zaterdag) werd gehouden door *alle* trouwe dienaren van God, zowel in oud- als in nieuwtestamentische tijden. En deze zelfde zevende dag Sabbat zal gevierd *blijven worden* door Christenen op deze aarde gedurende de spoedig komende 1000-jarige regering van Christus! (verg. Openbaring 20:4-6)

Let op het onderwijs van Jezus Christus in Marcus 2:23-28. Jezus stond Zijn discipelen toe om graantoppen te plukken en deze te eten tijdens een wandeling door de graanvelden op de Sabbat. Hij werd op dit punt uitgedaagd door de Farizeeën, die meer dan 60 wettische "geboden en verboden" voor de Sabbat hadden *toegevoegd* - van hun *eigen menselijk bedenksel*. Maar Jezus zei, *"**De sabbat is gemaakt om de mens, en niet de mens om de sabbat. Alzo is de Zoon des mensen heer ook over de sabbat**"*. (v. 27-28)

Christus zei *niet*, dat de Sabbat was gemaakt voor de Joden - maar voor "de mens". Hij zei, dat Hij "Heer is van de Sabbat". (Niet van de *zondag*) Jezus gaf niet de *geringste aanwijzing* over het afschaffen van het Sabbat gebod. Integendeel, Hij liet zowel hier als in de volgende verzen zien hoe de Sabbat op een zinvoller manier *gehouden* moet worden. Opnieuw, Jezus zei, dat de Sabbat "voor de mens gemaakt" was - door hem te *houden* - LANG VOORDAT het Joodse volk zelfs bestond.

Laten wij nu naar het geïnspireerde verslag kijken, toen God de mensheid maakte - en vervolgens de Sabbat aan de mens gaf. In Genesis 1:1 lezen wij: *"In den beginne schiep God de hemel en de aarde"*. Het volgende vers laat zien, dat de aarde een chaos en woest werd. En de daarop volgende verzen beschrijven hoe God onze planeet ongeveer 6000 jaar geleden hervormde en de oorsprong schiep van de soorten van het plant- en dierenleven, die de aarde nu bewonen.

Lees nu vers 26: *"En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt."* De mensheid werd dus naar Gods "beeld" geschapen. Ons werd "heerschappij" of BESTUUR gegeven over de rest van de schepping.

- Maar *hoe* moest de mensheid contact houden met zijn Maker?

- *Hoe* moeten wij onszelf er aan herinneren, dat de ware God feitelijk de SCHEPPER is van *alles* wat bestaat?

Genesis 2:2-3 begint het antwoord te geven: *"Toen God op de zevende dag het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij gemaakt had.* ***En God zegende de zevende dag en heiligde die****, omdat Hij daarop gerust heeft van al het werk, dat God scheppende tot stand had gebracht"*.

Merk op, dat God Zijn scheppingswerk "beëindigde" of *voltooide* door op de zevende dag van de week *te rusten*. Het woord "Sabbat" is ontleend aan het Hebreeuwse woord *Shabath*, hetgeen letterlijk "rust" of "beëindiging" betekent. God *schiep* de Sabbat door op deze dag te rusten en op te houden met het scheppen van materiële dingen. En Hij "zegende" en "heiligde" - hetgeen betekent, **apart zetten voor heilig gebruik** - deze dag*en geen andere!* Door de zevende dag Sabbat te zegenen en te heiligen liet God zien, dat *Zijn tegenwoordigheid* op een zeer speciale manier IN deze dag is. Want van alle dagen van de week wijst ALLEEN deze ene op een unieke manier naar Hem als de ware God, Degene, die het hele universum schiep en nu regeert.

Zondag in het Nieuwe Testament
Het woord "zondag" komt zelfs niet voor in letterlijke bijbelvertalingen. Wij treffen *wel* de zin "de eerste dag van de week" aan in het Nieuwe Testament, maar dit komt slechts acht keer voor. Vijf van die verwijzingen beschrijven de komst van Maria Magdalena en anderen bij het graf NA de opstanding van Christus. (Matteüs 28:1; Marcus 16:1-2; Marcus 16:9; Lucas 24:1; Johannes 20:1) Zoals wij elders in dit boekje bewijzen, was Jezus op zaterdagavond verrezen - NIET zondagmorgen. Die verwijzingen hebben dus *niets* te maken met de viering van de opstanding van Christus.
In Johannes 20:19 lezen wij dat, *"op die eerste dag der week en ter plaatse, waar de discipelen zich bevonden, de deuren gesloten waren uit vrees voor de Joden, kwam Jezus en stond in hun midden en zeide tot hen: Vrede zij u"!* Dit was geen eredienst om de opstanding te vieren; de Bijbel zegt ons, dat zij **niet** geloofden, dat Christus was opgestaan, *totdat zij* Hem*zagen*! (Marcus 16:14; Lucas 24:27-41)

Het boek Handelingen vertelt de ontwikkeling van leerstelling en praktijk in de vroege Kerk. Toch wordt de eerste dag van de week slechts éénmaal genoemd, in Handelingen 20:7-12. *"En toen wij op de eerste dag der week samengekomen waren om brood te breken,* [d.w.z. een maaltijd eten] *hield Paulus een toespraak tot hen en, daar hij van plan was de volgende dag te vertrekken, zette hij zijn rede voort tot middernacht"*. (v. 7) Dit was een eenmalige afscheidsbijeenkomst en maaltijd, geen reguliere eredienst.

En als wij begrijpen, dat volgens Bijbelse berekening de dagen van zonsondergang tot zonsondergang duren, kunnen wij zien, dat het gedeelte voor middernacht van "de eerste dag" feitelijk nu onze zaterdagavond is. Deze "eerste dag" samenkomst was een zaterdagavond gebeurtenis! En bij zonsopgang zondagmorgen begon Paulus aan het moeilijke werk van een 30 KM wandeling (v. 11-14) - niet iets wat iemand zou verwachten als hij de zondag als zijn rustdag beschouwt!

In 1 Korintiërs 16:2 vroeg de Apostel Paulus: *"Elke eerste dag der week legge ieder uwer naar vermogen thuis iets weg, en hij spare dit op, opdat er niet eerst na mijn komst inzamelingen moeten gehouden worden"*. **Dit is helemaal geen bevestiging van zondagsviering**. Merk op, dat het de bedoeling was om het inzamelen te **stoppen** als Paulus naar Korinthe kwam! En merk op, dat deze verzen niets zeggen om deze collecte te houden bij het bij elkaar komen voor een wekelijkse eredienst. Dit was geen geldcollecte, maar een voedselinzameling om de armen in Jeruzalem bij te staan, die onder droogte en honger leden. (verg. Romeinen 15:25-28) Iedere persoon werd gevraagd om zijn bijdragen tot de komst van Paulus - natuurlijk in zijn huis - "op te slaan". Paulus wist, dat de inzameling omvangrijk genoeg zou zijn, dat er enkele mensen voor nodig waren om het naar Jeruzalem te brengen (v.4) - hetgeen men niet zou verwachten als er geld was ingezameld.

Nog een vers, dat sommigen gebruiken om te rechtvaardigen de zondag de "dag des Heren" te noemen, is Openbaring 1:10. Hier zegt de Apostel Johannes: *"Ik kwam in vervoering des geestes op **de dag des Heren**, en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin"*. **Maar dit verwijst niet naar aanbidding op de eerste dag van de week** - of wat dat betreft - noch op *welke* andere dag van de week. Openbaring is een "profetie" (1:3) van eindtijd gebeurtenissen.

Het is duidelijk, de "Dag des Heren" is een toekomstige tijd, die meer dan 30 keer in Bijbelprofetie wordt genoemd, wanneer God bovennatuurlijk zal ingrijpen in de menselijke aangelegenheden; Hij zal straffen uitvoeren op de naties en tenslotte Jezus Christus naar deze aarde terugzenden om uiteindelijk wereldvrede te brengen. Johannes bedoelde, dat hij door Gods Geest in een visioen *in die tijd* werd gebracht.

Maar zelfs als dit *sprak* over een dag van de week, welke dag zou het dan zijn? Denk er aan wat Jezus zei: *"de Zoon des mensen is... Heer ook over de Sabbat"*. (Markus 2:28) Door de mond van profeet Jesaja zegt onze hemelse Vader: *"Mijn heilige dag ... de heilige dag des HEREN"*. (Jesaja 58:13) En in het vierde gebod zei Hij: *"de zevende dag is de sabbat van de HERE, uw God"*. (Exodus 20:10) Het is dus duidelijk, dat de zevende dag Sabbat niet *onze dag* is. Het is - ongetwijfeld – de *dag van de Heer!* **Daarom heeft de wekelijkse *zondagsviering* absoluut geen bijbelse grondslag.**

Het Test Gebod

Zoals alle Bijbelkenners weten, was de patriarch Abraham de overgrootvader van Juda - waar de "Joden" uitkwamen. **Hield *hij* Gods ware Sabbat?** *Absoluut!* Want God zei: *"Abraham heeft naar Mij geluisterd en mijn dienst in acht genomen: mijn geboden, mijn inzettingen en mijn wetten"*. (Genesis 26:5)

Opeenvolgende generaties Israëlieten begrepen goed uit deze verzen, dat Abraham de *zevende dag Sabbat* hield - de Sabbat, die God had "geheiligd" bij de *schepping* van de mensheid. En in het Nieuwe Testament zegt de Apostel Paulus ons, dat Abraham de "Vader" van de gelovigen is. (Romeinen 4:11, 16)

Velen zullen aanvoeren, dat **de Tien Geboden** - inclusief het vierde over het heilig houden van de Sabbat - alleen een deel zijn van het "Oude Verbond", dat God in de dagen van Mozes met Israël sloot bij de Berg Sinai. Deze mensen beweren, dat de Tien Geboden - met het Sabbatgebod - ook eindigde, omdat het Oude Verbond eindigde bij de dood van Christus.

Maar het was *aan het begin van de menselijke geschiedenis*, dat God de zevende dag Sabbat "heilige tijd" maakte. Een ruwweg 2000 jaar later stelde Abraham, de vader van de gelovigen, ons een VOORBEELD van trouw door *Gods geboden en inzettingen te houden* - blijkbaar inclusief de viering van de Sabbatdag. Denk er aan, dit was nog LANG VOORDAT er sprake was van een Oud Verbond met Israël!

Honderden jaren later zien wij, dat Abrahams afstammelingen door Mozes in de Exodus uit Egyptische slavernij werden geleid. Enkele weken *voordat* het Oude Verbond bij de berg Sinai werd voorgelegd wilde God Zijn volk herinneren aan de ware Sabbat, die Hij de mensheid bij de schepping had gegeven. Voor het geval iemand van hen Zijn Sabbat vergeten was of er over in de war was - hetgeen mogelijk was, omdat de Israëlieten verscheidene generaties in Egyptische slavernij waren - gaf God Zijn volk een reeks tekenen om hen duidelijk te maken *welke dag* Hij heilig had gemaakt.

Laten wij nu het verslag in Exodus 16:1-30 onderzoeken. Het volk Israël "murmureerde" tegen God, omdat zij meer voedsel wilden. Dus zei God: "**Ik zal het OP DE PROEF STELLEN, of het al dan niet wandelt naar MIJN WET**". (v. 4) Dit is interessant - nog meer bewijs, dat Gods wet absoluut van *kracht* was, zelfs VOORDAT het Oude Verbond op de berg Sinaï werd gegeven!

God legde dus uit, dat Hij het volgende wonder zou verrichten. Elke dag van de week, behalve zaterdag zou speciaal voedsel uit de hemel, "manna" genaamd, 's morgens de grond als dauw bedekken. Het volk moest het iedere morgen verzamelen en het dezelfde dag opeten. Zij konden het niet tot de volgende dag bewaren, want dat zou wormen voortbrengen en stinken.

Maar er zou *geen* manna op de grond liggen op zaterdag. Wat moesten zij dan op *die* dag eten? Gods antwoord: De *tweede fase* van Zijn wonder. Iedere *vrijdag* zou Hij hun een *dubbele portie* manna geven - één portie voor die dag en nog één, die tot de volgende dag bewaard moest worden en op zaterdag gegeten worden. (v. 23) Dit zou een *derde fase* van het wonder vereisen! God zou toestaan, dat het manna, die op vrijdag verzameld werd tot de volgende dag, onbedorven bleef, zodat het op zaterdag gegeten kon worden. Elke week, van vrijdag tot zaterdag was de enige tijd, dat zij toestemming hadden om voedsel tot de volgende dag te bewaren - want God liet hun zien, dat vrijdag de *voorbereidingsdag* voor de Sabbat was.

God trof dus maatregelen, zodat zij op zaterdag niet het verzamelwerk hoefden te doen - om hen in staat te stellen op de Sabbat te *rusten* en toch nog iets te eten te hebben op die dag. *"Zij lieten het dan tot de volgende morgen liggen, zoals Mozes bevolen had; toen stonk het niet, en er waren geen maden in. Voorts zeide Mozes: Eet dit vandaag,* ***want heden is het sabbat voor de HERE****, vandaag zult gij het niet vinden op het veld"*. (v. 24-25)

Denkt U er aan, dat dit een TEST was - om te zien of zij Gods wet wel of niet zouden volgen. *Wat deden de mensen?*

Sommige Israëlieten gingen naar buiten en probeerden *zelfs op de Sabbat* manna te vinden. *"Daarom zeide de HERE tot Mozes:* ***Hoelang weigert gij*** *[mensen]* ***mijn geboden en wetten te onderhouden? Bedenkt, dat de HERE u de sabbat gegeven heeft****; daarom geeft Hij u op de zesde dag brood voor twee dagen. Ieder moet op zijn plaats blijven; niemand mag zijn plaats op de zevende dag verlaten. Toen rustte het volk op de zevende dag"*. (v. 28-30)

Bij deze gelegenheid, enkele weken *voordat* Israël bij de Berg Sinai kwam begon God wekelijks *een driedelig* wonder te verrichten om Zijn volk te laten zien WELKE DAG Zijn heilige Sabbat was - *en altijd is geweest*. Als iemand toch op die dag probeerde te werken, bulderde de Schepper, *"Hoe LANG weigert gij mijn geboden en wetten te onderhouden"*?

Wie Gaf de Tien Geboden?

De Tien Geboden - inclusief het Sabbatsgebod - bestaat reeds *vanaf de schepping van de mensheid*. God *herinnerde* de mensen enkel aan dit belangrijke feit.

Vervolgens komen wij bij Gods codificatie van de Tien Geboden voor Zijn volk Israël. Dit was werkelijk een *ontzagwekkende gebeurtenis*. Het donderde. Het bliksemde. En de aarde SCHUDDE door de kracht van de Schepper. Toen *sprak* God Zelf - niet Mozes - de Tien Geboden! (Exodus 20:1) Velen denken, dat *God de Vader* deze geboden gaf en dat Jezus Christus later kwam en ze afschafte.

Het was de stem van God Zelf die de bergen SCHUDDE, toen Hij de grote geestelijke WET, **de Tien Geboden**, uiteen zette. Zoals wij hebben laten zien, bestond die wet *zelfs vanaf de schepping*. Maar de Israëlieten waren in slavernij geweest en hun kennis van de wet en van de Grote God achter die wet was ongetwijfeld in de loop der eeuwen vaag geworden. God Zelf sprak die wet uit en schreef ze op stenen tafels. (Exodus 31:18; 34:1)

In het midden van die wet is het vierde gebod, waarin God Israël opnieuw er aan **herinnert** om de zevende dag Sabbat te houden: *"Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt; zes dagen zult gij arbeiden en*

al uw werk doen; ***maar de zevende dag is de sabbat van de HERE, uw God; dan zult gij geen werk doen****, gij noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont.* ***Want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de HERE de sabbatdag en heiligde die****"*. (Exodus 20:8-11)

Merk op, dat God zei om de Sabbat te "gedenken". Zij waren reeds over de Sabbat onderwezen vanaf de schepping en zoals wij hebben gezien - opnieuw in Exodus 16. Dan zei God om het "heilig" te houden. U kunt koud water *niet* heet houden! Evenzo moest de Sabbat heilig *gemaakt* worden, anders kon Israël het op die manier niet *houden!* Alleen GOD kan iets "heilig" maken - in dit geval, een tijdsperiode. En, zoals wij zullen zien is de zevende dag de ENIGE wekelijkse tijdsperiode, die God ooit "geheiligd" heeft of apart gezet als heilige tijd.

In vers 11 herinnert God ons er aan, dat de Sabbat wijst naar de *schepping*. Nadat God zes dagen aan het scheppen had besteed, "rustte" Hij op de zevende dag. *"Daarom zegende de HERE de sabbatdag en heiligde die"*. Nogmaals, geen andere dag van de week werd door God gezegend - dat wil zeggen, Zijn goddelijke instemming op gezet - op deze manier.

Maar was de Sabbat een deel van de Joodse offer- of ceremoniële wet, dat afgeschaft was? Sommige theologen proberen om langs deze weg argumenten te bedenken. Maar als U gewoon *Uw eigen Bijbel* wilt *bestuderen* is het eenvoudig om door deze valse redenering heen te kijken. Merk op, dat in Exodus 20 NIETS wordt gezegd over dierenoffers, wassingen of enige ceremoniële verplichtingen, die verbonden worden met de Sabbat. (verg. Jeremia 7:22-23) Want zoals het geïnspireerde verslag in Deuteronomium ons zegt, stonden de Tien Geboden OP ZICHZELF, als de grote geestelijke wet van God. Zoals Mozes het volk er aan herinnerde: *"Deze woorden heeft de HERE tot uw gehele gemeente gesproken op de berg, uit het midden van het vuur, de wolk en de donkerheid, met luider stem, en* ***HIJ VOEGDE DAARAAN NIETS TOE****; Hij schreef ze op twee stenen tafelen en gaf mij die"*. (Deuteronomium 5:22)

Een Teken tussen God en Zijn Volk

Later maakte God een speciaal verbond met Israël met betrekking tot de Sabbat. Hij zei: *"Gij dan, spreek tot de Israëlieten: maar Mijn Sabbatten moet gij onderhouden, want dat is een TEKEN tussen Mij en u, van geslacht tot geslacht, ZODAT GIJ WEET, dat Ik de HERE ben, die u heilig"*. (Exodus 31:13)

De nadruk is hier, dat wij de ware God, die ons apart gezet heeft "kennen", *als* wij het "teken" van Zijn Sabbat houden, dat naar Hem verwijst als de SCHEPPER.

"De Israëlieten zullen de sabbat onderhouden, door de sabbat te vieren, zij en hun nageslacht, als een ALTOOSDUREND verbond. Tussen Mij en de Israëlieten is deze een TEKEN voor ALTOOS, want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en adem geschept". (v.16-17)

Een "merkteken" of "brandmerk" is iets, dat meestal op een mens of dier wordt *opgelegd*. Maar een "teken" is iets, dat *vrijwillig* wordt *getoond*. In het geval van de Sabbat verwijst het naar *wie* Gods trouwe volk is. Zij hebben zich *onderworpen* aan God en zijn bereid om het "teken" van de Schepper te tonen door de enige dag van de week heilig *te houden*, door God voor altijd op die manier ingesteld. En voor de gelovigen zelf is het een voortdurende herinnering, dat zij geen "goden" van hout of steen aanbidden of hersenspinsels van mensen, maar de ware SCHEPPER, die al het hout en steen *maakte* - en zelfs het menselijk verstand, dat vaak de Schepper tracht af te vallen en met zijn eigen concept van "god" komt.

Merk vooral op, dat de Sabbat door de Israëlieten gehouden moest worden als een "altoosdurend verbond" tussen hen en God "voor altijd"!

- Vinden wij ENIG bewijs, dat Israëlieten, die Christenen werden dat heilig verbond moesten verzaken en een andere dag moesten gaan houden?
- Heeft God een dubbele standaard als het er op aan komt welke dag als de Sabbat gehouden moet worden?

Neen. Integendeel, volgens Paulus moesten Christenen uit de Heidenen "ingeplant" worden in Israël en *geestelijke Israëlieten* worden. (verg. Romeinen 11:17, 24; Galaten 3:28-29) Deze zelfde Apostel werd geïnspireerd om zeer duidelijk te verklaren,*"Want niet hij is een Jood, die het uiterlijk is, en niet dat is besnijdenis wat uiterlijk, aan het vlees, geschiedt, maar hij is een Jood, die het in het verborgen is, en de* ***ware*** *besnijdenis is die van het hart, naar de Geest, niet naar de letter. Dan komt zijn lof niet van mensen, maar van God"*. (Romeinen 2:28-29) Om deze redenen noemde Paulus de nieuwtestamentische Gemeente het "Israël van God". (Galaten 6:16)

Waarlijk bekeerde Heidenen worden dus een deel van *geestelijk Israël* en moeten ook **de Tien Geboden** gehoorzamen - de grote geestelijke WET van de Schepper. Zij moeten zeker ook de voorwaarden van het "altoosdurende" Sabbatverbond gehoorzamen dat God met Israël maakte. Het is een teken VOOR ALTIJD tussen God en Zijn volk!

In Jesaja 56 vinden wij een opmerkelijke profetie, die precies in het midden van eindtijd profetieën is geplaatst - waarvan vele verwijzen naar de jaren, die net *voor ons liggen*. In dit verband geeft God gerichte instructies aan mannen en vrouwen van ALLE volken: *"Welzalig de sterveling die dit doet, en het mensenkind dat daaraan vasthoudt; die acht geeft op de sabbat, zodat hij hem niet ontheiligt, en acht geeft op zijn hand, zodat zij niets kwaads doet"*. (Jesaja 56:2)

Een paar verzen later onderwijst God de Heidenen of *vreemdelingen* om Zijn Sabbat te houden en beschrijft de ZEGENINGEN, die zouden volgen, door dit te doen: *"En* ***de vreemdelingen*** *die zich bij de HERE aansloten om Hem te dienen, en om de naam des HEREN lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn,* ***allen die de sabbat onderhouden****, zodat zij hem niet ontheiligen, en die vasthouden aan mijn verbond: hen zal Ik brengen naar mijn heilige berg en Ik zal hun vreugde bereiden in mijn bedehuis; hun brandoffers en hun slachtoffers zullen welgevallig zijn op mijn altaar, want mijn huis zal een bedehuis heten voor ALLE VOLKEN"*. (Jesaja 56: 6-7)

Zoals Jezus zei, de Sabbat was gemaakt voor "de mens" - dat wil zeggen, voor de HELE mensheid. Merk nu op hoe Jezus en de Apostelen voortdurend de zevende dag Sabbat hielde - *dezelfde dag*, die alle Joden om hen heen hielden.

Het Voorbeeld van Jezus Christus

God zegt ons telkens opnieuw, dat Christus het "licht" was - het VOORBEELD hoe wij zouden moeten leven. Het is verbazingwekkend hoe vele belijdende Christenen lippendienst bewijzen aan deze verklaring, maar redeneren en argumenteren, *argumenteren*, ARGUMENTEREN tegen het volgen van het perfecte voorbeeld van Christus in het houden van de Sabbat en andere daden van gehoorzaamheid aan Gods Wet!

Het Evangelie van Johannes zegt ons: *"In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen; en het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet gegrepen"*. (Johannes 1:4-5) Begrijpen de godsdienstijveraars tegenwoordig werkelijk dat "licht" veel meer, dan degenen in de dagen van Jezus?

Later zei Christus: *"Ik ben het licht der wereld; wie* ***Mij volgt****, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben"*. (Johannes 8:12) Wat bedoelde Hij met de woorden - "volgt Mij"? Kan een persoon het onderwijs van Jezus verwerpen, Zijn voorbeeld en de hele levenswijze, die Hij

toelichtte *weigeren* te volgen en nog beweren Zijn "volgeling" te zijn? In 1 Petrus 2:21-22 inspireerde God Petrus om ons te instrueren: *"Want hiertoe zijt gij geroepen, daar ook Christus voor u geleden heeft en u een VOORBEELD heeft nagelaten, opdat gij in zijn voetstappen zoudt treden; die geen zonde gedaan heeft en in wiens mond geen bedrog is gevonden"*.

Inderdaad, Christus was in alles ons tot een voorbeeld! De Apostel Paulus herhaalt dit onderwerp en zegt aan de Korintiërs:*"Wordt mijn navolgers, gelijk ook ik Christus navolg"*. (1 Korintiërs 11:1) Wij moeten Jezus Christus dus "imiteren" - Hem niet in het wilde weg "volgen" naar onze eigen menselijke redenering.

De Apostel Johannes verklaart aan het einde van zijn leven, dat*"Wie zegt, dat hij in Hem* [Christus] *blijft, behoort ook zelf zo te wandelen, als Hij gewandeld heeft"*. (1 Johannes 2:6) De *New English Bible* vertaalt dit vers zo: *"Dit is de test, waardoor wij zeker weten, dat wij in Hem zijn: ieder, die beweert in Hem te zijn,* ***verbindt zich om te LEVEN, zoals Christus Zelf leefde****"*.

En hoe leefde Jezus Christus? De Bergrede (Matteüs 5, 6 en 7) wordt gewoonlijk gezien als **de ware KERN van Zijn onderwijs**. Hier zegt Jezus: *"Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen.* [te doen] *Want voorwaar, Ik zeg u:* ***Eer de hemel en de aarde vergaat*** [en dat is nog steeds niet gebeurt]*, zal er niet een jota of een tittel* ***vergaan*** *van de wet, eer alles zal zijn geschied.* ***Wie dan een van de KLEINSTE dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen; doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het Koninkrijk der hemelen****"*. (Matteüs 5:17-19)

Jezus kwam niet om de Tien Geboden af te schaffen. Integendeel, Hij kwam om er *volledige uitdrukking* aan te geven - om hun werkelijke geestelijke intentie te laten zien. Feitelijk maakte Hij ze *zelfs meer bindend*. Jezus legde bijvoorbeeld uit, dat het zevende gebod tegen overspel meer verbood, dan alleen seksuele relaties te hebben met anderen dan met Uw echtgenoot/note. Het verbiedt zelfs om *in gedachten* anderen te begeren. (v. 27-28) En zoals wij juist gezien hebben zei Hij ook, dat om in Zijn komend Koninkrijk "groot" genoemd te worden, wij zelfs de *kleinste* van Gods geboden moeten "doen en onderwijzen". Hoeveel belangrijker is het, dat wij het TEST gebod houden en onderwijzen, dat naar de ware GOD verwijst - de Schepper!

Velen zeggen, dat Christus Zelf *de Sabbat brak*. Maar dat is volslagen vals! De Bijbel zegt, dat Hij "zonder zonde" was. (Hebreen 4:15) En *"de zonde IS wetteloosheid"*. (1 Johannes 3:4) Wij weten dus, dat Jezus nooit Gods wet overtrad - inclusief het vierde gebod over het heilig houden van de Sabbat. Als Jezus de Sabbat gebroken *had*, zou Hij het loon van de zonde - de dood (Romeinen 6:23) - ontvangen hebben en zou Hij niet onze Verlosser zijn geworden. Het is dus duidelijk, dat Jezus zelfs nooit het *kleinste* gebod van God overtreden heeft - noch het aan de mens onderwezen heeft. Integendeel, Hij zei: *"**Ik heb de geboden Mijns Vaders BEWAARD**"*. (Johannes 15:10)

Bovendien zette Jezus aan het begin van Zijn dienaarschap de norm voor wat Zijn levenslange voorbeeld zou zijn: *"En hij kwam te Nazareth, waar Hij opgevoed was, en Hij ging* ***volgens zijn GEWOONTE*** *op de Sabbatdag naar de synagoge en stond op om voor te lezen"*. (Lucas 4:16) In Lucas 13:10 lezen wij opnieuw: *"Hij was bezig te leren in een der synagogen op Sabbat"*. Daarom zouden wij het voorbeeld van Christus moeten volgen in het houden van *dezelfde Sabbatdag, die Hij hield!* En welke dag was deze Sabbat? Hoezo? Dezelfde die de Joden om Hem heen hielden natuurlijk - zaterdag.

Eigenlijk moet Gods Sabbat - zoals de Joden het toen en nu begrijpen - gevierd worden van vrijdag zonsondergang tot zaterdag zonsondergang. In feite duren *alle* dagen op Gods kalender van zonsondergang tot zonsondergang - nacht gevolgd door dag. (verg. Leviticus 23:32; Genesis 1:5-31) God laat Zijn dagen NIET beginnen en eindigen in het midden van de nacht, zoals berekend door een door de

mens gemaakte klok! Bovendien hadden zij in het verleden dergelijke klokken niet. Maar zij hadden Gods GROTE "klok" aan de hemel - de zon. En zij hadden de sterren, waaraan ALLE door de mens gemaakte Kalenders, zelfs tegenwoordig, moeten worden aangepast. Want in den beginne: *"zeide God: Dat er lichten zijn aan het uitspansel des hemels om scheiding te maken tussen de dag en de nacht, en dat zij dienen tot aanwijzing zowel van vaste tijden als van dagen en jaren"*. (Genesis 1: 14) Wanneer wij dus de dagen heilig *houden*, die God heilig *maakte*, zien wij dat zij gebaseerd zijn op Zijn schepping - met de hemelse lichamen als markeringstijd - die naar Hem verwijzen, de SCHEPPER van alles wat bestaat!

Het feit, dat Christus dezelfde Sabbat hield als de Joden laat overigens zien, dat de juiste dag in het verre verleden niet verloren is gegaan, zoals sommigen tegenwoordig willen suggereren. Denk er aan dat God er een hele zaak van maakte om de Israëlieten, volgend op hun slavernij in Egypte, aan de juiste Sabbatdag te herinneren. Zou Hij het niet op de juiste dag gehouden hebben tijdens Zijn menselijk leven - zelfs als de Joden het verkeerd hadden? Natuurlijk! *Maar zij waren niet verkeerd*. Christus was *Heer* over de dag, die de Joden als de Sabbat hielden! (verg. Markus 2 En van die tijd af tot nu toe is **de zevendaagse week ongewijzigd gebleven**.

Hoe kunnen wij daar zeker van zijn? De Joden *bleven* de Sabbat vieren - zelfs nadat ze verstrooid werden. Als de **week cyclus** verloren was gegaan zouden Joden in één gebied van de wereld een specifieke dag gehouden hebben, terwijl Joden ergens anders *andere* dagen gehouden hebben. Maar wat zien wij? In elk land waarheen de Joden verstrooid werden zijn zij eensgezind in het houden van DEZELFDE DAG - zaterdag! Zaterdag is dus de zevende dag van de wekelijkse cyclus, die bij de schepping begon.

Christus en Zijn Discipelen - Sabbat Brekers?
Ofschoon sommige tegenwoordig anders beweren hebben wij gezien, dat Jezus heel duidelijk Gods heilige Sabbatdag hield. De Farizeeën beschuldigden Hem van het breken hiervan, zoals in Markus 2, waar de discipelen van Jezus graankorrels plukten om te eten toen zij op de Sabbat hongerig waren. Maar dit was GEEN overtreding van de Sabbat. Het was slechts een inbreuk op de wettische beperkingen, die de schriftgeleerden en Farizeeën aan de Sabbat hadden *toegevoegd*.

Waarom hadden deze mannen dit gedaan? één van de redenen was, dat onder het Oude Verbond de straf voor het breken van de Sabbat, de dood door steniging was. (Exodus 31:15; Numeri 15:32-35) Zo ernstig was *dat!* Bovendien waren het breken van de Sabbat en afgoderij door God uitgekozen als de twee ernstige zonden, waardoor Hij zorgde dat Israël en Juda eeuwen eerder in nationale gevangenschap en slavernij werden genomen - en volgens de profetieën dit opnieuw zal doen. (Verg. Nehemia 13:17-18; Ezechiël 20:10-25; 22:6; 23:47)

En daarom gingen de schriftgeleerden en Farizeeën tot het tegenovergestelde uiterste en begonnen zij, met wat zij op de meeste punten met Gods wet deden, alles tot in de kleinste bijzonderheden wettelijk te bekrachtigen, wat wel of niet toelaatbaar was te doen op de Sabbat. Zoals eerder vermeld *voegden* zij - meer dan 60 specifieke eisen of beperkingen – *toe* aan Gods gebod. Door dit te doen maakten zij Gods wekelijkse Heilige Dag tot een grote last - hetgeen nooit de bedoeling is geweest. (Verg. 1 Johannes 5:3) Volgens hen kunt U op de Sabbat bijvoorbeeld een bepaald aantal stappen doen per keer, voordat U moet gaan zitten om uit te rusten. Maar Gods Wet zegt hier niets over.

Natuurlijk is het de verantwoordelijkheid van iedere persoon om er zeker van te zijn, dat hij zich niet overdreven inspant op de Sabbat, zodat zijn daden niet als werk zouden worden aangeduid. Als Christus niet aanwezig was geweest bij Zijn discipelen zou het gewoon om hun persoonlijke oordeel gaan. Maar Christus *was* daar als een perfecte rechter en *Heer van de Sabbat*. En Hij maakte heel duidelijk, dat de schriftgeleerden en Farizeeën verkeerd waren! Door het plukken en opeten van een paar korrels graan

overtreedt men *niet* het Sabbat gebod. Aan de andere kant, zou het iets heel anders zijn geweest als de discipelen aan het *oogsten waren geweest*. Maar dat deden zij niet. Zij pakten een beetje om te eten!

Nochtans zullen sommige volhouden, dat de Sabbat na de dood van Jezus zeker werd afgeschaft. Maar is dit zo? Dachten Zijn discipelen zo? Merk op, dat na de begrafenis van Christus sommige van Zijn meest toegewijde volgelingen besloten om Zijn lichaam beter te prepareren, zodat het niet zo snel zou vervallen in het graf. *"Toen zij teruggekeerd waren, maakten zij specerijen en mirre gereed.* ***En op de sabbat rustten zij naar het gebod****"*. (Lucas 23:56) Lucas werd door de Heilige Geest geïnspireerd om hier te schrijven, dat deze toegewijde vrouwen de Sabbat hielden "naar het gebod"! Zelfs na de dood van Jezus - Zelfs nadat ALLES wat "aan het kruis moest worden genageld" gedaan *was* - bleef Gods Sabbat gebod *nog ongeschonden!*

Stelden de discipelen van Christus nu de zondag in de plaats voor de Sabbat? Wij hebben net gezien, dat zij zich *onthielden* van werken op de Sabbat. Maar let op de volgende verzen:*"Maar op* ***de eerste dag der week*** *gingen zij reeds vroeg in de morgenstond met de specerijen, die zij gereedgemaakt hadden, naar het graf. Zij vonden de steen van het graf afgewenteld"*. (Lucas 24:1-2) Op zondag moesten zij komen *om werk te doen*. Het is duidelijk, dat de Sabbat, die zij heilig hadden gehouden de *voorgaande dag was* - zaterdag.

Gaf Jezus op de één of andere manier na Zijn opstanding aan, dat Zijn vroegere onderwijs was "afgeschaft" of "aan het kruis genageld"? Neen - op GEEN ENKELE MANIER! Integendeel, Jezus instrueerde Zijn discipels om over de hele wereld uit te gaan en *dezelfde dingen* te onderwijzen - zelfs tot het EINDE van dit tijdperk. *"Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde. Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en* ***leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb****. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld"*. (Matteüs 28:18-20)

Was Jezus op zondag verrezen?

Wanneer U een traditioneel Christelijke kerk bezoekt en de leden vraagt waarom de dag waarop zij en andere mensen erediensten houden, de zondag is, zal een kenmerkend antwoord zijn, dat Jezus op die dag verrezen was. **Maar hoe goed is dit denkbeeld bestand tegen een nauwkeurig onderzoek?** Merk op wat Christus aan de Farizeeën zei, die naar een teken van de Messias zochten: *"Een boos en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken ontvangen dan het teken van Jona, de profeet.* ***Want gelijk Jonas drie dagen en drie nachten in de buik van het zeemonster was, zo zal de Zoon des mensen in het hart der aarde zijn, drie dagen en drie nachten****"*. (Matteüs 12:39-40)

Het *enige* teken, dat Jezus gaf om te bewijzen, dat Hij de Messias was, was dat het graf Hem slechts voor een bepaalde tijd zou houden - precies "drie dagen en drie nachten" (of 72 uur). Maar de Paaszondag traditie houdt in stand, dat Christus net voor zonsondergang werd begraven op "Goede Vrijdag" namiddag en zondagmorgen verrees - slechts *twee* nachten en één dag (of 36 uur)!

Sommige zullen de definitie van "dag" betwisten. Maar Christus verklaart duidelijk, dat er 12 uur in een dag zijn, de nacht niet meegerekend. (Johannes 11:9-10) Als de Paaszondag voorstanders dus Zijn opmerking aannemen en concluderen, dat Christus drie dagen x 12 uur = 36 uur in het graf was, kunnen wij zien dat zij de "drie nachten" hebben weggelaten. Er zijn 12 uren overdag *en* 12 uren 's nachts in een 24-urige dag. Drie dagen en drie nachten zijn absoluut 72 uur. Maar waren het *precies* 72 uur? Jezus zei, dat Hij "NA drie dagen" zou verrijzen (Markus 8:31) - d.w.z. niet *minder* dan 72 uur. Maar Hij zei ook, dat Hij "BINNEN drie dagen" zou verrijzen (Johannes 2:19,21) - d.w.z. niet *meer* dan 72 uur. Dit is absoluut duidelijk - *precies 72 uur!* En God is altijd op tijd.

Houdt U er ook rekening mee, dat zondagmorgen *"terwijl het nog donker was"* (Johannes 20:1), de vrouwen bij Zijn graf kwamen en dat Hij *reeds* verrezen was. Hoe kon dit? Toen Jozef van Arimatea het lichaam van Christus in het graf legde, *"brak de sabbat aan"*. (Lucas 23:50-54) Bijbelse dagen, inclusief de Sabbatten, beginnen bij zonsondergang en eindigen de daaropvolgende zonsondergang (verg. Genesis 1:5-31; Leviticus 23:32) - een nachtperiode gevolgd door een dagperiode.
Christus werd dus in de late namiddag begraven - voordat een bepaalde Sabbat bij zonsondergang begon. Drie dagen en drie nachten later zou dezelfde tijd van de dag zijn - *laat in de middag!* Nu hebben wij *een ander* probleem. Als wij aannemen, dat Christus op vrijdagmiddag werd begraven, zoals de Goede Vrijdag traditie beweert, dan zou Zijn opstanding - 72 uur later - op maandagmiddag zijn. Toch gelooft ook *niemand* dit - opnieuw om een goede reden. Want denkt U er aan, dat Christus al verrezen was toen de vrouwen vóór zonsopgang zondagmorgen bij Zijn graf kwamen! Wat is dan het antwoord?

Waarom hebben zoveel mensen gedacht, dat Christus op *vrijdag* namiddag in het graf was gelegd? Markus 15:42 verklaart *"omdat het Voorbereiding, dat is de voorsabbat, was"*. Omdat de wekelijkse Sabbat altijd op de zevende dag van de week plaatsvond (nu zaterdag genoemd), was de "voorbereidingsdag" normaal op vrijdag. Dit probleem hebben wij reeds bekeken. Het antwoord op het ogenschijnlijke dilemma is, dat de wekelijkse Sabbat niet de enige Sabbat is, die in de Bijbel genoemd wordt. Leviticus 23 noemt zeven *jaarlijkse* Heilige Dagen, die voorkomen in Gods Feesten. Elk van deze dagen werd beschouwd als een Sabbat. (Of een "rust" van normaal werk) Alle jaarlijkse Sabbatten of "Heilige Dagen" vallen op bepaalde kalenderdata in plaats van op vaste dagen van de week.

Nu kan het mysterie worden opgelost door Johannes 19:31 te lezen. De Joden wilden de slachtoffers van de kruisiging verwijderen *"daar het Voorbereiding"* was en de lichamen niet op Sabbat aan het kruis mochten blijven. (Want de dag van die sabbat was GROOT) Christus vierde het Pascha met Zijn discipelen de nacht voor Zijn dood. (Lucas 22:15) Hij stierf de volgende middag aan het kruis; dit was nog steeds het Pascha. (De 14e van Abib of Nisan, volgens de Hebreeuwse kalender - Leviticus 23:5) Leviticus 23:6-7 meldt, dat de volgende dag, beginnend met de avond na Zijn kruisiging, niet de *wekelijkse* Sabbat was, maar een *jaarlijkse* Sabbat - de **eerste dag van Ongezuurde Broden**.

Laten wij de feiten samenvoegen. Vanuit de Bijbel is het duidelijk, dat Christus stierf en begraven werd op Pascha namiddag - en dat de volgende dag een jaarlijkse Sabbat was. Het is ook duidelijk, dat Hij was verrezen op dezelfde tijd van de dag - laat namiddag. Maar *welke* namiddag? Omdat de vrouwen Hem op zondagmorgen niet meer aantroffen zou het redelijk zijn om te concluderen, dat Hij reeds de *voorgaande* namiddag op zaterdag verrezen was! Dit zou betekenen, dat Hij drie dagen en drie nachten eerder begraven werd – woensdag namiddag. Het zou ook betekenen, dat het Pascha, de 14e Nisan dat jaar op een woensdag viel. En dat is precies wat in 31 n. Chr. gebeurde, een jaar dat past in het tijdsgebeuren van wat de Bijbel zegt.

De Bijbel levert ook verder bewijs, dat er in die week TWEE Sabbatten waren - een jaarlijkse en een wekelijkse. In Markus 15:47 keken Maria Magdala en haar gezelschap aan het einde van het Pascha hoe Jozef van Arimatea Jezus in de tombe legde. Het volgende vers, Markus 16:1 zegt ons, dat *na* de "Sabbat" Maria Magdala en haar gezelschap kruiden kochten om het dode lichaam van Christus te zalven. Nochtans laat Lucas 23:56 zien, dat zij de kruiden *vóór* de Sabbat *klaarmaakten*. Zij konden natuurlijk de kruiden niet klaarmaken voordat deze gekocht waren! De enige zinnige uitleg is, dat zij de kruiden op *vrijdag* kochten en dezelfde dag klaarmaakten - *na* de jaarlijkse Sabbat op donderdag en *vóór* de wekelijkse Sabbat op zaterdag! Daarna rustten zij op de wekelijkse Sabbat - waarop Jezus op het einde werd opgewekt. De volgende morgen, zondag gingen zij voor zonsopgang naar het graf en zagen, dat Hij reeds weg was.

Maar sommige zullen naar Markus 16:9 verwijzen, waar staat:*"Toen Hij des morgens vroeg op de eerste dag der week opgestaan was ..."* Hoe kan dit? Om het te begrijpen moeten wij de zin verder

lezen: *"Toen Hij des morgens vroeg op de eerste dag der week,* ***opgestaan was****, verscheen Hij eerst aan Maria van Magdala"*. Hij "verrees" niet op zondagmorgen. Zoals wij gezien hebben verrees Hij zaterdagnamiddag. Zondagmorgen was Hij reeds "verrezen". U moet zich ook realiseren, dat in het originele Grieks geen leestekens werden gebruikt. Als de vertalers geen komma achter het woord "verrezen" en "week" hadden geplaatst, zou het volkomen duidelijk zijn geweest. De *Centenary Vertaling* geeft het op deze manier weer: *"Na Zijn opstanding, verscheen Hij vroeg op de eerste dag van de week het eerst aan Maria Magdala"*.

Ter afsluiting, een opstanding op zondagmorgen zou niet de reden moeten zijn om de wekelijkse dag van aanbidding te veranderen van zaterdag naar zondag. Maar zelfs als Christus op zondag verrezen *was*, waarom zouden Zijn discipelen - die de zevendag dag Sabbat *met* Hem hielden - Zijn voorbeeld van **het houden van de Tien Geboden** hebben verlaten en overgegaan zijn naar zondagviering? En waarom zouden zij de zondag hebben uitgekozen, een dag, die reeds verbonden was met de heidense zonaanbidding? Maar de Bijbel is er zeer duidelijk over, dat Christus NIET op zondagmorgen verrezen was. Deze waardeloze poging om Gods Wet te VERANDEREN is dus niet steekhoudend!

De Gewoonten van de Originele Apostelen

Door heel het boek Handelingen heen zien wij, dat de Apostelen geregeld de Sabbat bleven vieren. Zij deden dit met zowel Joden *als met Heidenen* en - geleid door Gods Heilige Geest - bleef de hele vroege Nieuwtestamentische Gemeente tientallen jaren na de dood van Christus samenkomen op de zevende dag Sabbat.

Zoals wij later zullen zien MISLEIDDEN *samenzwerende* mensen "geleidelijk aan" miljoenen traditionele Christenen niet alleen in het afschaffen van de Sabbat, maar *van het hele concept van gehoorzaamheid aan Gods wet!*

Nochtans vond *geen van die veranderingen* plaats tijdens het leven van de originele Apostelen van Christus. Zelfs de Apostel Paulus - *de Apostel voor de Heidenen* - hield de Sabbat. En hij was zelfs niet tot het christendom bekeerd tot *lang na* de opstanding van Christus. Let op het verslag van Paulus en Barnabas in Handelingen 13:14, *"Doch zelf gingen zij van Perge verder en kwamen te Antiochie in Pisidie, en op de sabbatdag in de synagoge gegaan zijnde, namen zij plaats"*.

"Maar", zullen sommige argumenteren, "Paulus kwam met de Joden samen op de zaterdag, omdat het *hun* Sabbat was"! Toch zegt het boek Handelingen ons, dat "als de Joden uitgegaan waren uit de synagoge, baden de heidenen, dat tegen den *naasten* sabbat hun dezelfde woorden zouden gesproken worden". (13:42 SV) Hier was de grote kans voor Paulus om de Heidenen mede te delen, dat zij nu op zondag zouden samenkomen! Maar deed hij dit? Integendeel! ***"En de volgende sabbat kwam bijna de gehele stad bijeen om het woord Gods te horen"***. (v. 44)

Het is namelijk zo, dat noch Paulus, noch IEMAND van de Apostelen *één enkel woord* hebben uitgesproken over het veranderen van Gods Heilige Sabbat of enig deel van de Tien Geboden. Integendeel, zoals zij door Christus Zelf werden onderwezen vierden zij en kwamen altijd samen, op de zevende dag.

Hoe zat het, wanneer Paulus door overwegend Heidense gebieden reisde? Gods Woord zegt het ons: *"En hun weg nemende over Amfipolis en Apollonia, kwamen zij te Thessaloniki, waar een synagoge der Joden was. En Paulus ging,* ***zoals hij GEWOON was****, daar binnen en behandelde* ***drie sabbatten*** *achtereen met hen gedeelten uit de Schriften"*. (Handelingen 17:1-2)

Het was duidelijk de *"gewoonte" van Paulus om op de Sabbat samen te komen. Handelingen 18:4 zegt ons, dat "**hij elke sabbat besprekingen in de synagoge hield en trachtte Joden en Grieken te overtuigen**"*. In voorbeeld na voorbeeld van het boek Handelingen staat *geen enkele aanwijzing*, dat wanneer Paulus of de andere Apostelen samenkwamen voor een dienst, dit regelmatig op enig andere dag in de week deden, *behalve zaterdag* - de zevende dag Sabbat, die zij altijd hebben gevierd en die de Joodse gemeenschap nog steeds vierde.

Bovendien, wanneer zij waren begonnen om een andere wekelijkse dag van aanbidding te onderwijzen, zou dit letterlijk een OPROER bij de Joodse Christenen teweeg hebben gebracht! De enige belangrijke conferentie, die in het Nieuwe Testament wordt genoemd, wordt beschreven in Handelingen 15. De aanleiding hiertoe was een scherpe onenigheid over het feit of de Christenen uit de Heidenen wel of niet verplicht zouden moeten zijn om besneden te worden. Het boek Handelingen vestigt de aandacht op het incident waar deze conferentie om begon: *"En sommigen, uit Judea gekomen, leerden de broeders: Indien gij u niet besnijden laat naar het gebruik van Mozes, kunt gij niet behouden worden. En toen er van de zijde van Paulus en Barnabas geen gering verzet en tegenspraak tegen hen ontstond, droegen zij Paulus en Barnabas en nog enigen van hen op zich tot de apostelen en oudsten te Jeruzalem te begeven naar aanleiding van dit geschil"*. (v. 1-2)

Na "veel discussie" stond Petrus tijdens de conferentie in Jeruzalem op en legde zorgvuldig uit hoe God door hem de Christenen uit de Heidenen had geroepen en enig gebod om fysiek besneden te worden *buiten beschouwing heeft gelaten*. Naderhand beschreven Paulus en Barnabas de vruchten van hun werk bij de Heidenen, zonder dat besnijdenis erbij betrokken was. Jakobus, de Apostel die in Jeruzalem de leiding had vatte de kwestie samen en verklaarde: *"Daarom ben ik van oordeel, dat men hen, die zich uit de heidenen tot God bekeren, niet verder moet lastig vallen, maar hun aanschrijven, dat zij zich hebben te onthouden van wat door de afgoden bezoedeld is, van hoererij, van het verstikte en van bloed"*. (Handelingen 15:19-20) Tenslotte werd een brief opgesteld, die deze beslissing en de redenen er voor samenvatte. (v. 22-29) Paulus nam een kopie van deze brief mee met de verordeningen en las het voor in alle kerken onder zijn rechtsgebied. (Handelingen 16:1-5)

Sommige zullen betogen, dat de vier geboden, die hier genoemd worden de enige wetten van het Oude Testament zijn, die nog bindend zijn voor Christenen. Maar let wel, dat *moorden* niet genoemd wordt. Zijn wij dan vrij om een moord te plegen? Kennelijk niet! Waarom worden deze punten dan specifiek genoemd? Omdat de vier zaken waar Christenen zich hier van moesten onthouden, praktijken waren uit de algemene heidense religie. Bij het offeren aan hun afgoden wurgen vele heidenen dieren in plaats van de kelen door te snijden en het bloed te laten wegvloeien. Daarna aten zij deze offeranden op en bedreven walgelijke seksuele immoraliteit als religieus ritueel.

De verboden in Handelingen 15 waren een deel van Gods wet. Maar zij werden later ook vermeld bij de ceremoniën en rituelen van het Levitische systeem van eredienst om de Israëlieten ervan te weerhouden deze verkeerde praktijken over te nemen. (Verg. Leviticus 17:7, 10; Numeri 25:1-3) De Apostelen wilden dat begrepen werd, dat ofschoon de ceremoniële en rituele delen van de oudtestamentische wet - inclusief fysieke besnijdenis - niet langer nodig waren, deze vier punten, die ook in het ceremoniële gedeelte van de wet waren gegeven, nog bindend waren. En waarom waren zij nog bindend? Omdat zij een deel waren van Gods *oorspronkelijke* wet - **die nog steeds van kracht was**!

Onthoudt, dat deze grote controverse en de erop volgende Apostolische conferentie plaatsvond over de *verordening* van fysieke besnijdenis. Hoe veel MEER discussie zou er gewoed hebben als de Apostelen geprobeerd hadden om één van **de Tien Geboden** te veranderen of af te schaffen - met name die over Gods wekelijkse Sabbat, het meest identificerende "teken" van Gods volk?! Er zou totale OPROER zijn geweest. Maar vinden wij zelfs de kleinste aanwijzing of een discussie over een dergelijke verandering?

Dat vinden wij NIET!

Zoals de uitdrukking luidt: "De stilte over het onderwerp is OORVERDOVEND". *Een dergelijke verandering* was er niet tot vele tientallen of zelfs honderden jaren na de dood van de originele Apostelen! Dus noch Jezus noch de Apostolische Kerk hebben OOIT geprobeerd de Sabbat te veranderen. Zij hebben *nooit* geprobeerd de gehoorzaamheid aan WELKE van de Tien Geboden ook, af te schaffen!

Later Apostolisch Onderwijs
Vele Protestantse theologen zijn opgeleid in de theorie van "progressieve openbaring". Maar wij zullen zien, dat deze theorie niets minder is dan een totale verdraaiing van de wet. Deze houdt het denkbeeld in, dat de profeten uit de oudheid gewoon Hebreeuwse filosofen waren, die hun eigen concept van een goddelijk wezen probeerden te bedenken. Dan komt Jezus opdagen, een Joodse timmerman - sterk beïnvloed door de religie en de normen van Zijn tijd - die leeft en onderwijst onder het Oude Verbond. De originele Apostelen van Jezus waren evenzo, volgens deze theorie, eenvoudig, onderontwikkeld en "begrepen" het niet werkelijk.

Toen kwam de Apostel Paulus - de "bevrijder", zoals de theorie gaat - en de zaken begonnen beter te worden. Want van Paulus wordt gezegd, dat hij bereid was uit de Joodse traditie te "breken" en *modern* christendom te introduceren – *Heidens* christendom - dat meer acceptabel zou zijn voor het gros van de wereld.

Het probleem met bovenstaande theorie is, dat het UITGESPROKEN ONJUIST is! Want het is een poging om Jezus' eigen onderwijs te ontkrachten, *"**En Jezus antwoordde hem, zeggende: Er is geschreven, dat de mens bij brood alleen niet zal leven, maar bij alle woord Gods**"*. (Lucas 4:4) En wij moeten niet vergeten, dat met uitzondering van het leven en het onderwijs van Jezus Zelf, het Oude Testament het *enige* Woord van God was, dat voor de mensheid beschikbaar was toen Hij deze uitspraak deed. Dit feit vormt een groot probleem voor deze progressieve theologen. Want zowel de oudtestamentische profeten *en* Jezus Christus onderwezen beiden zeer duidelijk gehoorzaamheid AAN DE Tien Geboden - inclusief viering van de zevende dag Sabbat. Zelfs vele Protestantse theologen erkennen, dat Jezus de Sabbat onderwees en vierde.

En wat de leraren van de "progressieve openbaring" ook niet kunnen uitleggen is, dat de originele Apostolische geschriften zeer direct en zeer krachtig het concept handhaven van het gehoorzamen aan **de Tien Geboden als de Christelijke *levensweg*** - nogmaals, inclusief het houden van Gods Sabbat.

Jakobus, de broer van Jezus Christus, die de leidende Apostel in Jeruzalem werd, schreef, *"Want wie de gehele wet houdt, maar op een punt struikelt, is schuldig geworden aan alle geboden. Want Hij, die gezegd heeft: Gij zult niet echtbreken, heeft ook gezegd: Gij zult niet doodslaan. Indien gij nu geen echtbreuk pleegt, maar wel doodslag, zijt gij toch een overtreder van de wet geworden. Spreekt zo en handelt zo als **mensen past**, die door de wet der vrijheid zullen geoordeeld worden"*. (Jakobus 2:10-12) Ware Christenen moeten dus de "hele wet" houden. Het is een wet met "punten" - inclusief de geboden tegen moord en overspel. Het is duidelijk, **deze wet is de Tien Geboden**. En Jakobus zei, dat wanneer wij zelfs over *één* punt "struikelen" in het houden van deze wet - *klaarblijkelijk inclusief de Sabbat* - wij "schuldig zijn aan ALLE"!

Ook Johannes, de Apostel "door Jezus geliefd", schreef - aan het EINDE van het Apostolisch tijdperk - over Gods Wet. Als *iemand* ons een *nieuwe* "progressieve" leerstelling zou moeten geven, zou hij het moeten zijn. Welke "progressieve openbaring" gaf Johannes ons dan? Onder Gods inspiratie schreef hij: *"**En hieraan onderkennen wij, dat wij Hem kennen: indien wij zijn geboden bewaren. Wie zegt: Ik***

ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet". (1 Johannes 2:3-4)

Een persoon kan *over* God weten door slechts een deel van de waarheid te begrijpen. Maar om Hem oprecht en persoonlijk te "kennen" moeten wij volgens Johannes *Gods weg van leven ervaren* door het HOUDEN van Zijn geboden! Want Gods vorm van liefde - Zijn ware *natuur* en *karakter* - wordt in de Tien Geboden geopenbaard. Opnieuw, zoals Johannes schreef wordt Gods ware LIEFDE in de Tien Geboden uitgedrukt: *"**Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren. En zijn geboden zijn niet zwaar**"*. (1 Johannes 5:3) En eenieder, die nalaat de Tien Geboden letterlijk te houden - niet *perfect* natuurlijk, maar als een levensweg - is ONGEHOORZAAM aan zijn Schepper en *"kent" God* in feit *niet echt!*

Hoe zit het met Paulus? Verwierp *hij* Gods Wet? Helemaal niet! In Romeinen 2:13 schreef hij: *"want niet de hoorders der wet zijn rechtvaardig bij God, **maar de daders der wet zullen gerechtvaardigd worden**"*. En in 1 Korintiërs 7:19 zegt hij,*"Want besneden zijn betekent niets, en onbesneden zijn betekent niets, maar **wel het houden van Gods geboden**"*. Nogmaals, dit houdt zeker het *vierde* gebod in betreffende de Sabbat!

Bovendien wordt traditiegetrouw aangenomen, dat de Apostel Paulus het boek Hebreeën heeft geschreven - en er bestaat sterk bewijs, dat deze traditie steunt. Vanwege zijn rabbijnse opleiding in de technische gecompliceerdheid van de Mozaïsche wet was hij ongetwijfeld de meest gekwalificeerde van alle Apostelen om het Nieuwe Verbond, dat God met de hele mensheid bezig is te maken - het ware thema van Hebreeën - grondig uit te leggen. Nadat dit boek beschrijft: hoe God sprak over de "zevende dag" als de rustdag (Hebreeën 4:4), gaat het verder en zegt: *"**Er blijft dus een sabbatsrust voor het volk van God**"*. (v. 9)

Dit is een zeer interessant vers. Hoofdstukken 3 en 4 van Hebreeën spreken over het binnengaan van Gods volk in "rust". De Israëlieten in de woestijn wilden Gods "rust" binnengaan - hetgeen betekent, dat zij tenslotte stopten met rondtrekken en in het Beloofde Land gingen wonen. En dat gebeurde in de tijd van Mozes' opvolger, Jozua. Toch wordt hier ook het feit genoemd, dat de Eeuwige God Koning David inspireerde om over het binnengaan van Gods rust te schrijven als iets toekomstig. Hebreeën zegt: *"Want indien Jozua hen in de rust gebracht had, zou Hij niet **meer** over een andere, latere dag gesproken hebben"*. (Hebreeën 4:8) Hier wordt duidelijk gesproken over het komende Millennium of 1000-jarige periode van de regering van Christus op aarde - omdat het komende Koninkrijk van God het "Beloofde Land" is voor ware Christenen.

In deze samenhang spreekt Hebreeën over een Sabbatrust, die voor Gods volk overblijft. In bijna alle gevallen in de hoofdstukken 3 en 4 wordt het Griekse woord voor fysieke rust - *katapausin* - gebruikt voor Gods rust. Maar in vers 9 inspireerde God om een ander woord te gebruiken - *sabbatismos*. Vele vertalingen geven dit eenvoudig weer als "rust" - net zoals zij dit doen met *katapausin*. Maar dat is verwarrend, omdat het in feite een ander woord is. De *New American Standard Bible*, die aangehaald wordt, gebruikt het woord "Sabbatrust". Maar betekent dit letterlijk, wekelijkse Sabbatviering? Het *Anchor Bijbel Woordenboek* zegt ja en verzekert ons, dat *sabbatismos* verwijst naar "**zevendedag Sabbatviering**". Het Nieuwe Testament verklaart dus duidelijk, dat het houden van de zevendedag Sabbat moet *voortduren* voor ware Christenen.

Nochtans argumenteren sommige, dat dit betekent, dat wij slechts moeten rusten om onze zondige werken in ons nieuw leven in Jezus. Maar merk op wat in het volgende vers is toegevoegd:*"Want wie tot zijn rust is ingegaan, is ook zelf tot rust gekomen van zijn werken, **evenals God van de zijne**"*. "Rustte" God van Zijn ZONDIGE werken? Natuurlijk niet. Hij rustte van het SCHEPPEN - Zijn beroepswerk als Schepper. En op welke *dag* "rustte" God - ons het *voorbeeld* stellend? *"En God rustte op **de zevende dag** van al zijn werken"*. (Hebreeën 4:4) En dat moeten wij ook.

Bovendien laat de samenhang van deze verzen zien, dat de Sabbat meer is dan alleen een herdenking van de schepping. Het is inderdaad een fysiek VOORBEELD van iets anders - en wij moeten het als zodanig vieren. Maar dat iets is NIET op de eerste plaats het Christelijk leven in dit tijdperk. Het is eerder ons leven in de *toekomstige* duizendjarige rust van DE WERELD VAN MORGEN - wanneer Jezus Christus het Koninkrijk van God over de hele wereld opricht.

Merk op wat de *Commentary on the Whole Bible* [Commentaar op de hele Bijbel] van Jamieson, Fausset & Brown te zeggen heeft over Hebreeën 4:9: **"Dit vers stelt nog indirect de verplichting van de Sabbat vast"**; want het voorbeeld duurt voort totdat de tegenhanger het "vervangt". Omdat de toekomstige duizendjarige Sabbat "er niet zal zijn totdat Christus ... komt ..., moet de kenmerkende aardse Sabbat tot dan voortduren". Toch zullen menselijke wezens, zoals wij later zullen zien, zelfs in de *Wereld van Morgen* voortgaan met het heilig houden van Gods wekelijkse Sabbat.

Hoe duidelijk! Hier in het boek Hebreeën vinden wij *een rechtstreeks nieuwtestamentisch gebod* voor Christenen om op de zevende dag te "rusten"! Interessant genoeg werd het welhaast zeker gegeven door de Apostel voor de Heidenen - dezelfde Apostel, waarvan zo vele Protestantse theologen volhouden, dat hij Gods Wet "afschafte"!

Dit gedeelte in Hebreeën 4 eindigt aldus: *"Laten wij er dus ernst mede maken om tot die rust in te gaan, opdat niemand ten val kome door dit voorbeeld van ongehoorzaamheid te volgen"*. (v. 11) De zin "dit voorbeeld van ongehoorzaamheid", zou intens moeten weerklinken voor Bijbelstudenten. Want net zoals Sabbat overtreding en afgoderij zwaar meetelde bij de nationale gevangenschap en slavernij van de Israëlieten, waren deze twee zonden belangrijke redenen, dat hun voorvaders tijdens het 40 jaar rondtrekken stierven voordat het Beloofde Land geërfd werd.

U zou Gods aanklacht over het oude Israël in Ezechiël 20:10-24 moeten lezen. Let hier op vers 12-13: *"**Ook gaf Ik hun mijn sabbatten als een teken tussen Mij en hen, opdat zij zouden weten, dat Ik, de HERE, hen heilig.** Maar het huis Israëls was weerspannig tegen Mij in de woestijn; zij wandelden niet naar mijn inzettingen en verwierpen mijn verordeningen; de mens die ze opvolgt, zal daardoor leven. **Mijn sabbatten ontheiligden zij ten zeerste**, zodat Ik overwoog mijn grimmigheid in de woestijn over hen uit te storten ter vernietiging"*.

Laten ALLE ware Christenen daarom, om de geïnspireerde instructie van het boek Hebreeën te herhalen, zorgvuldig zijn en "dit voorbeeld van ongehoorzaamheid" NIET volgen, door na te laten de enige dag van de week, die God heilig *maakte*, heilig te houden - *de zevende dag Sabbat!*

Het Nieuwe Testament geeft duidelijk aan, dat Gods ware Kerk klein zou zijn en zou worden *vervolgd*. Jezus onderwees Zijn discipelen, *"Gaat in door de enge poort, want wijd is de poort en breed de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die daardoor ingaan; want eng is de poort, en smal de weg, die ten leven leidt, en weinigen zijn er, die hem vinden"*. (Matteüs 7:13-14)

Jezus noemde Zijn Kerk de "kleine kudde". (Lucas 12:32) En in Zijn Bergrede waarschuwde Hij, *"Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en zij zullen u doden, en gij zult door alle volken gehaat worden om mijns naams wil"*. (Matteüs 24:9) Eerlijk gezegd zijn "traditionele" Christenen niet degenen, die "door alle volken gehaat zullen worden" Waarom? Omdat zij zeer goed in de wereld passen en meegaan met haar gebruiken en tradities - en al te vaak met haar ZONDEN.

Maar *bestond* er een gehoorzame Kerk, zoals Jezus beschreef, na de Apostolische tijd - die nog trouw Gods ware Sabbatdag hield? Ja, inderdaad. Feitelijk erkennen praktisch alle kerkhistorici, dat vele duizenden vroege Christenen de zevendedag Sabbat vele generaties lang bleven vieren!

Wij hebben reeds de verklaring van Jesse Lyman Hurlbut gelezen: **"Zolang de Kerk grotendeels Joods was, werd de Hebreeuwse Sabbat gehouden"**. Maar werd een bijbelse schrijver ooit geïnspireerd om ons te zeggen, dat de Sabbat later VERANDERD zou worden? *Natuurlijk niet*.

Want het actieve, levende Hoofd van Gods ware Gemeente is Jezus Christus. *"En Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente. Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij onder alles de eerste geworden is"*. (Kolossenzen 1:18; verg. Efeze 1:22) Het boek Hebreeën zegt ons: *"Houdt uw voorgangers in gedachtenis, die het woord Gods tot u hebben gesproken; let op het einde van hun wandel en volgt hun geloof na. **Jezus Christus is gisteren en heden DEZELFDE en tot in eeuwigheid**"*. (13:7-8)

Inderdaad, door de hele Bijbel heen wordt slechts één dag apart gezet als de Sabbat - de *zevende* dag. En dat is de zaterdag! Hier volgt een aanhaling van James Cardinal Gibbons, die Aartsbisschop van Baltimore was en waarschijnlijk de meest bekende Amerikaanse Katholieke leider van zijn tijd. Merk op wat deze Katholiek, die hoogste in rang in Amerika was, schreef over Gods Sabbat in zijn bekende boek, *Faith of our Fathers* [Het geloof van onze Vaders]: **"U kunt de Bijbel lezen van Genesis tot Openbaring en U zult geen enkele regel vinden, die de heiliging van zondag rechtvaardigt. De Bijbel dwingt de heilige viering van de zaterdag, een dag die wij nooit heiligen"**. (1876)

En let op het volgende uit *The Catholic Mirror* [De Katholieke Spiegel] - de officiële krant van Gibbons aartsbisdom, onder zijn leiding: "In het Oude Testament wordt honderdzevenentwintig keer een verwijzing gemaakt naar de Sabbat en al deze teksten spannen eensgezind samen om de wil van God weer te geven en gebieden, dat de zevende dag gehouden moet worden". (9 september 1893) Verder verklaart het artikel: "Noch kunnen wij ons voorstellen, dat iemand overmoedig genoeg is om de gelijkenis van zaterdag met de Sabbat of zevende dag te betwijfelen, omdat het volk Israël de zaterdag vanaf het geven van de Wet, de zaterdag heeft gehouden".

En let hier op; uit een later artikel onder leiding van Kardinaal Gibbons: **"Gods geschreven woord eist, dat Zijn verering absoluut, herhaaldelijk en meest nadrukkelijk, met een meest stellige bedreiging van de dood voor degene, die niet gehoorzaamt, gevierd moet worden op *zaterdag*".** (23 september 1893)

Hoe DUIDELIJK wilt U het hebben? *Natuurlijk* zal de *ware Gemeente* van God, die de geboden onderhoudt, volharden in het houden van Zijn zevende dag Sabbat - van vrijdag zonsondergang tot zaterdag zonsondergang!

George Park Fisher, die tijdens zijn leven een gerespecteerde professor in de kerkelijke geschiedenis was aan de Yale Universiteit, is het eens met Hurlbut, dat de vroege Christenen de zevende dag Sabbat vierden. Professor Fisher schrijft: "Eerst bezochten de joodse Christenen vaak de synagogen. Zij gingen voort de feesten te vieren, die in de wet waren voorgeschreven en voegden slechts gaandeweg deze samen met niet-christelijke denkbeelden en feiten. **Zij hielden de Sabbat op zaterdag, overeenkomstig het Mozaïsche gebod**". (*History of the Christian Church*, [De Geschiedenis van de Christelijke Kerk] 1887, pag. 40)

Als Gods Sabbat zo duidelijk bewezen wordt in Zijn Woord - en ongetwijfeld door Zijn Gemeente, die in de Bijbel gelooft, werd gehouden - wanneer begon dan de zondag? De befaamde moderne historicus Will Durant schrijft, "Het serieuze karakter van de Joodse Sabbat werd in de tweede eeuw verplaatst naar de zondag, die er door vervangen werd". (*The Story of Civilization*, [De Geschiedenis van de Beschaving] hoofdstuk 3, 1972, pag. 599)

Hoe gebeurde dit? Een Rooms Katholieke studiecursus vertelt ons, dat **"de [Katholieke] Kerk de verplichting verplaatste van zaterdag naar zondag"**. (*Father Smith Instructs Jackson*)*The Catholic*

Mirror [De Katholieke Spiegel] stemt in: **"De Katholieke Kerk … veranderde op grond van haar goddelijke missie de dag van zaterdag naar zondag"**. (23 september 1893) Bovendien PUBLICEERDE de Bisschoppelijke Gregoriaanse Universiteit van de Katholieke Kerk in Rome een boek van Dr. Samuele Bacchiocchi, een niet-katholieke wetenschapper, die dit feit bewijst! Het voorwoord werd geschreven door Vincenzo Monachino, voorzitter van de afdeling kerkgeschiedenis van de universiteit. Hij schrijft:

"Wij [de Rooms Katholieke Kerk] VERMELDEN MET GENOEGEN het proefschrift, dat Bacchiocchi verdedigt betreffende de geboorteplaats van zondagsviering: volgens hem ontstond dit zeer waarschijnlijk **niet in de oorspronkelijke Kerk van Jeruzalem**, bekend om haar diepe genegenheid voor Joodse religieuze tradities, **maar eigenlijk in de Kerk van Rome**. Het opgeven van de Sabbat en het aanvaarden van zondag als de Dag des Heren zijn **het resultaat van een wisselwerking van Christelijke, Joodse en HEIDENSE religieuze factoren**". (*From Sabbath to Sunday: A Historical Investigation of the Rise of Sunday Observance in Early Christianity*), [Van Sabbat naar zondag: een geschiedkundig onderzoek naar de opkomst van de zondagsviering in het vroege christendom] 1977, pag. 7-8]

> Tekst uit: **Faith of our Fathers** [**Het geloof van onze vaders**] door James Cardinal Gibbons, voor het eerst in 1876 gepubliceerd. Deze welbekende Amerikaanse Katholieke leider verklaarde zeer duidelijk, dat er geen Bijbelse autoriteit bestaat om de dag van verering te veranderen van zaterdag naar zondag
>
> ***Het Geloof van onze Vaders***
> *"Een geloofsregel of een geschikte gids naar de hemel kan in alle waarheden onderwijzen, die nodig zijn voor behoud. De Bijbel alleen bevat niet alle waarheden waaraan een Christen gebonden is te geloven, noch legt hij hem uitdrukkelijk alle verplichtingen op, die dwingen deze uit te voeren. Om nog maar niet te spreken over andere voorbeelden; is niet elke Christen verplicht om de zondag te heiligen en zich op die dag te onthouden van onnodig slaafs werk? Is de viering van deze wet niet de meest prominente van onze kerkelijke verplichtingen? Maar U kunt de Bijbel lezen van Genesis tot Openbaring en U zult geen enkele regel vinden, die de heiliging van zondag rechtvaardigt. De Bijbel dwingt de heilige viering van zaterdag, een dag die wij nooit heiligen. De Katholieke Kerk onderwijst correct, dat onze Heer en Zijn Apostelen bepaalde belangrijke religieuze verplichtingen inprentte, die niet door de geïnspireerde schrijvers werden opgetekend. (Joh. 21:25; 2 Tess. 2:15) De meeste Christenen bidden bijvoorbeeld tot de Heilige Geest, een gewoonte, die nergens in de Bijbel te vinden is.*
>
> *Wij moeten daarom concluderen, dat de Bijbel alleen geen adequate gids en geloofsregel kan zijn, want het kan niet altijd voor elke onderzoeker begrijpelijk zijn; want de Bijbel zelf is niet duidelijk en begrijpelijk, zelfs in hoogst belangrijke zaken en omdat de Bijbel niet alle waarheden bevat, die nodig zijn voor behoud.*

Een Dag Boven een Andere Hoogachten?
Sommige citeren Romeinen 14:5-6 als bewijs, dat het niets uitmaakt welke dag wij als de Sabbat houden of dat wij helemaal geen dag houden. Op deze plaats zegt de Apostel Paulus: *"Deze immers stelt de ene dag boven de andere, gene stelt ze alle gelijk. Ieder zij voor zijn eigen besef ten volle overtuigd"*. (v. 5) *"Die den dag waarneemt, die neemt **hem** waar den Heere; en die den dag niet waarneemt, die neemt **hem** niet waar den Heere"*. (v. 6 SV) **Maar spreekt dit werkelijk over het houden van de Sabbat?**

Let op de rest van vers 6: *"en wie EET, doet het om de Here, want hij dankt God; en wie NIET EET, laat het na om de Here en ook hij dankt God"*. Waar gaat dit over? Romeinen 14 begint met Paulus, die aan de Christenen in Rome zegt*"Aanvaardt de zwakke in het geloof, maar niet om overwegingen te beoordelen"* (v. 1) - d.w.z. dingen, waarvan sommige niet zeker over waren. In vers 2 noemt Paulus sommige, die om verschillende religieuze redenen alleen groenten aten - terwijl de Bijbel op vele

plaatsen laat zien, dat het aanvaardbaar is om rein vlees te eten. De parabel van de verloren zoon bijvoorbeeld, beschrijft een rechtvaardige vader, die een "gemest kalf" (Lucas 15:23) klaarmaakt om gegeten te worden.

In één van de andere brieven van Paulus legt hij een bepaalde reden uit, waarom een aantal Christenen vegetariërs zijn geworden. Het meeste verkrijgbare vlees op de markt was geofferd aan afgoden. Hiervan zegt Paulus: *"Wat nu het eten van offervlees betreft, wij weten, dat er geen afgod in de wereld bestaat en dat er geen God is dan Een ... Maar niet bij allen is die kennis. Want sommigen, in hun geweten nog niet los van de afgod, eten* ***dit vlees*** *als afgodenoffer en hun geweten, dat zwak is, wordt erdoor besmet"*. (1 Korintiërs 8:4, 7)

Sommige nieuwe bekeerlingen dachten, dat het eten van zulk vlees deelname betekende aan afgodenverering, maar "gingen mee" met andere Christenen en deden het toch. Dat is het ergste wat zij konden doen. Want Paulus zegt in Romeinen 14, dat *"wie twijfelt, wanneer hij eet, is veroordeeld, omdat hij het niet uit geloof doet. En al wat niet uit geloof is, is zonde"*. (v. 23) Wanneer iets inherent verkeerd is of niet, als U denkt, dat het verkeerd *kan zijn* en U doet het toch, zondigt U!

Paulus zei dus aan degenen, die dachten dat het goed was om vlees te eten, "hem niet te minachte, die niet eet". (v. 3) Maar voortgaand in hetzelfde vers zei hij, *"en wie niet eet, oordele hem niet, die wel eet, want God heeft hem aanvaard"*. Toch zei Paulus aan degenen, die dachten dat het juist was, dat niet ten toon te spreiden in aanwezigheid van degenen, die dit niet doen. (Romeinen 14:15-22)

Waarom onderbrak Paulus dan zijn verhandeling over het wel of niet eten van vlees door het noemen van het respecteren van dagen? Omdat het betrekking heeft op hetzelfde principe! Er waren *enige* zwakke nieuwe bekeerlingen, die dachten dat bepaalde dagen beter waren om te vasten of te eten of om zich te onthouden van bepaald voedsel dan andere dagen. Anderen dachten, dat alle dagen hetzelfde waren met betrekking tot wat gegeten kon worden. Christus zei, dat wanneer wij vasten, dit voor God zou moeten zijn en zonder dat anderen het onnodig weten. (Matteüs 6:16-18) Maar zowel de Joden als de Heidenen beoefenden "semi vasten" op bepaalde dagen van de week of maand. De Farizeeën vastten, naar hun gewoonte "twee keer per week". (Lucas 18:12) En de Joden, als een volk, vastten tijdens bepaalde maanden. (Zacharia 7:4-7) Nochtans waren de Joods religieuze autoriteiten verdeeld over deze bepaalde zaken. Ook de Heidenen waren verdeeld over wanneer zij zich wel of niet van bepaald voedsel moesten onthouden. (Verg. *Hasting's Encyclopedia of Religion and Ethics*, [Hasting's Encyclopedie over religie en ethiek])

De enige manier, waarom hier de Sabbat een factor kan zijn geweest, is dat sommige dachten, dat het gebruikt kon worden als een vastendag en anderen niet. Hoe dan ook, dat wordt niet beweerd en als Paulus over de Sabbat gesproken had zou hij het ongetwijfeld met naam genoemd hebben - net zoals hij deed in Kolossenzen 2:16, waar tot het christendom bekeerde Heidenen werden bekritiseerd voor de manier waarop zij Gods Sabbat en andere Feesten *vierden*. Wat ook het geval was, de controverse in Romeinen 14 over het respecteren van bepaalde dagen had praktisch NIETS te maken met Gods Sabbat of Zijn andere Heilige Dagen!
Neen, het wel of niet houden van de dagen, die GOD heilig maakte, was zelfs geen punt, dat aan de orde was. Hier ging het allemaal om tradities, door de MENS gemaakt - sommige waren goed om op te volgen, maar *niet* goed om anderen op te dringen. In Gods ogen maakt het niet uit *wanneer* wij vasten. (Met uitzondering van de Grote Verzoendag, waarop God ons *gebiedt* te vasten). Voor Hem is het van belang, dat wij het met een juiste houding doen - en dat wij elkaar niet naar onze persoonlijke denkbeelden oordelen.

Het Recht om de Dag te Veranderen?

Beetje bij beetje en heimelijk was satan geleidelijk aan in staat de misleide Katholieke theologen te beïnvloeden om de oude "eerbiedwaardige dag van de zon" te introduceren in plaats van de wekelijkse Sabbat. Per slot van rekening hadden miljoenen heidenen die dag - zondag - altijd gevierd als deel van hun zonaanbidding en andere hemelse lichamen. Deze misleide theologen dachten, dat een verandering naar de zondagse eredienst het voor de heidenen gemakkelijker zou maken om zich tot het christendom "te bekeren"!

Maar *wat voor soort* "christendom" is het wanneer men **Gods Tien Geboden** verandert en verder gaat *de hele weg van leven* af te zwakken, die door Christus en de originele Apostolische Kerk werd onderwezen? Is het dan nog steeds het *ware* christendom? Opnieuw moeten wij luisteren naar de eigen woorden van Jezus: *"Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie* ***doet de wil*** *mijns Vaders, die in de hemelen is"*. (Matteüs 7:21)

Onder Satans misleidende invloed hebben de Protestantse kerken "moeder Rome" gevolgd in het verwerpen van Gods ware Sabbat. Ofschoon zij een aantal Katholieke leerstellingen verwierpen, was de heidense praktijk van zondagviering er niet één van. Nochtans waren *vele* vroege Protestantse wetenschappers van het Reformatie tijdperk beter geïnformeerd. Zij *wisten* in feite wat de Bijbel werkelijk onderwijst! Merk op wat Martin Luther, de *vader* van de Reformatie waar de Lutherse Kerk naar genoemd is, schreef: "Inderdaad, als Carlstadt [één van de weinige, die tegen zondagviering pleitte] meer zou schrijven over de Sabbat, **zou de zondag moeten wijken en de Sabbat - dat wil zeggen, zaterdag - heilig gehouden moeten worden**". (*Against the Celestial Prophets* [Tegen de Hemelse Profeten] Maar Luther wilde niet terugkeren naar de juiste dag. Hij schreef in zijn lange versie van de Catechismus, dat de onnodige opschudding vermeden moest worden, die door een vernieuwing zou worden veroorzaakt en [de dag van aanbidding] de zondag zou moeten blijven voortbestaan". ("Sunday", *The New Schaff-Herzog Encyclopedia of Religious Knowledge*, ["zondag", de Nieuwe Schaff-Herzog Encyclopedie voor de religieuze wetenschap])

Daarom "vermeldt" de Katholieke Kerk "met genoegen", dat zij de dag veranderde! Want het laat zien, dat de Protestanten niet op de Bijbel steunen als hun enige geloofsregel - zoals zij beweren - maar in plaats daarvan de "autoriteit" van de Roomse Kerk erkennen om Gods wet te veranderen. Zo legt *The Catholic Mirror*, [De Katholieke Spiegel] het uit: "In het begin vond de Protestantse wereld de Christelijke Sabbat [zondag] te stevig verankerd om tegen het bestaan in te gaan; het werd daarom noodzakelijk geacht om in te stemmen met de ordening, **daarmee doelend op het recht, van meer dan 300 jaar, van de Kerk om de dag te veranderen … zonder een woord van [protest] van de Protestantse wereld**". (23 sept. 1893)

Ongelooflijk? Ja! Natuurlijk, de Katholieken hebben niet iets dergelijks als het "recht" om de dag te veranderen. Niettemin is dat hetgeen wat zij deden. En de Protestantse kerken hebben het voorbeeld gevolgd. Intussen is de *ware* Gemeente doorgegaan met het houden van de *ware* Sabbat - net zoals zij deed in de Apostolische tijden. Laten wij als afsluiting nog eens kijken naar die periode. De gerespecteerde wetenschapper W.D. Davies schrijft: "Overal, voornamelijk in het oosten van het Romeinse Rijk, waren er Joodse Christenen, wiens uiterlijke levenswijze niet opvallend verschilde van die van de Joden. Zij namen voor vanzelfsprekend aan, dat het evangelie continu was met [de religie van Mozes]; voor hen betekende het Nieuwe Verbond, dat Jezus met Zijn discipelen tijdens het Laatste Avondmaal had ingesteld, niet dat het verbond, gemaakt tussen God en Israël, niet langer van kracht was. Zij vierden nog de Feesten van het Pascha, het Pinksterfeest en het Loofhuttenfeest; zij lieten zich ook nog steeds besnijden, **hielden de wekelijkse Sabbat** en de Mozaïsche voorschriften betreffende voedsel. Volgens sommige wetenschappers **moeten zij zo sterk zijn geweest, dat zij tot aan de val van Jeruzalem in 70 n. Chr. het DOMINANTE ELEMENT waren in de Christelijke beweging**". (*Judeo-Christianisme*, "Paul and Jewish Christianity", [Judeo-Christianisme, "Paulus en Joods Christendom"], pag. 72, aangehaald door Bacchiocchi, pag. 151)

Als de Sabbatvierders *40 jaar* na de dood van Christus en de komst van Gods Geest het "dominante element" waren van het Christendom, *moet het ons dan niet iets zeggen*? Is het niet duidelijk, dat als Jezus Zelf, Petrus, Jakobus, Paulus en de MEESTE van de Christelijke Kerk van die tijd de zevende dag Sabbat vierden - DAT de dag is, die wij ALLEN behoren te houden? *Dat* is de dag, die de originele Apostelen van Jezus Christus hielden *tot aan hun dood*.

Hoe DURFDEN deze latere theologen van de donkere Middeleeuwen de naam van Christus op een dag te plaatsen, die Hij *nooit* hield - NOOIT heiligde! Hoe DURFDEN zij Gods heilige Sabbat te vervangen door de heidense "dag van de zon" - zondag! Hoe DURFDEN zij het ware "teken", dat de SCHEPPER identificeert en degenen, die Hem aanbidden, te verdraaien!

Maar, onder de krachtige invloed van satan, *"die de gehele wereld verleidt"* (Op 12:9) **hebben zij het gedaan**!

Het is dus duidelijk dat U, om werkelijk te doen wat de BIJBEL onderwijst, de zevende dag Sabbat MOET vieren - van vrijdag zonsondergang tot zaterdag zonsondergang. Maar als U bereid bent om een COMPROMIS te sluiten met het gebod, dat wijst naar de ware God, dan zult U uiteindelijk de "dag van de zon" vieren, samen met de verbluffende meerderheid - de ontelbare miljoenen, die zoals de profetieën laten zien, spoedig blootgesteld zullen worden aan de grootste VERDRUKKING in de menselijke geschiedenis, vanwege hun *rebellie* tegen de ware God! (verg. Matteüs 24:21-22)

Zaterdag versus Zondag (Verklaringen van verschillende Kerken)

Jezus zei van de Farizeeën: *"Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn. Gij verwaarloost het gebod Gods en houdt u aan de overlevering der mensen ... Het gebod Gods stelt gij wel fraai buiten werking om uw overlevering in stand te houden"*. (Mark 7:7-9)

Merk evenwel op wat veel kerken bekennen ten aanzien van hun zondagsviering in plaats van zaterdag.

ROOMS KATHOLIEKE KERK
Stephen Keenan, *A Doctrinal Catechism*, [Een doctrinaire catechismus], pag. 174:

Vraag: Heeft U een of andere manier om te bewijzen, dat de Kerk de macht heeft om voorgeschreven feesten in te stellen?
Antwoord: Als zij die macht niet had, zou zij niet datgene gedaan kunnen hebben waar alle moderne godsdienstijveraars met haar mee instemmen - zij zou de zondagviering, de eerste dag van de week, niet in de plaats hebben kunnen stellen voor de zaterdagviering, de zevende dag, **een verandering waar geen Bijbelse autoriteit voor bestaat …**

Vraag: Als Protestanten werelds werk doen op zaterdag ... volgen zij dan de Bijbel als hun enige geloofsregel ... ?
Antwoord: Integendeel, zij hebben *slechts de autoriteit van traditie*, voor deze praktijk. ***Door de zaterdag te ontheiligen overtreden zij één van Gods geboden, die Hij duidelijk nooit heeft afgeschaft***: *"Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt"*.
The Convert's Catechism of Catholic Doctrine, [De Catechismus van Katholieke leerstellingen voor Bekeerlingen], 3e editie pag. 50:

Vraag: Welke dag is de Sabbatdag?
Antwoord: Zaterdag is de Sabbatdag.

Vraag: Waarom vieren wij zondag in plaats van zaterdag?
Antwoord: Wij vieren zondag in plaats van zaterdag, omdat de Katholieke Kerk de plechtigheid van zaterdag naar zondag verplaatst heeft tijdens de Concilie van Laodicea. [c.363]
Catholic Press , [Katholieke Pers], 25 aug. 1900:
"Zondag is een Katholieke instelling en ... kan alleen op Katholieke principes verdedigd worden ... Van het begin tot het einde van de Bijbel bestaat er geen enkele passage, die de verplaatsing van de wekelijkse openbare eredienst van de laatste dag van de week naar de eerste waarborgt".

METHODISTEN
Charles Buck, *A Theological Dictionary, "Sabbath"*, [Een theologisch woordenboek, "Sabbat"]
"Sabbat betekent in de Hebreeuwse taal rust en is de zevende dag van de week ... en wij moeten toegeven, dat er in het Nieuwe Testament geen wet of gebod bestaat met betrekking tot de eerste dag".
Clovis Chappell, *Ten Rules for Living*, [Tien regels voor het leven], pag.61:
"De reden, waarom wij de eerste dag vieren in plaats van de zevende is op geen vaststaand gebod gebaseerd. Men zal de Bijbel voor het recht van verandering van de zevende dag naar de eerste tevergeefs onderzoeken".

PRESBYTERIANEN
"The Christian at Work", [De Christen aan het werk], 19 april 1883 en jan. 1884:
"Sommige hebben geprobeerd de zondagviering te onderbouwen met een Apostolisch gebod, terwijl de Apostelen helemaal geen gebod op de zaak gaven ... De waarheid is, dat zo gauw wij een beroep doen op de *litera scripta* [letterlijke geschriften] van de Bijbel, *de Sabbattisten de beste argumenten hebben"*.

ANGLICANEN
Isaac William, D.D., *Plain Sermons on the Catechism*, vol. 1, [Duidelijke preken over de Catechismus, deel 1]:
"Waar wordt in de Bijbel eigenlijk gezegd, dat wij de eerste dag moeten houden? Wij worden geboden de zevende te houden; maar nergens worden wij geboden om de eerste dag te houden ... De reden waarom wij de eerste dag van de week heilig houden in plaats van de zevende is om dezelfde reden waarom wij vele andere dingen vieren, ***niet omdat de Bijbel, maar omdat de Kerk het heeft opgelegd****"*.

EPISCOPAALSE KERK
Philip Carrington, *Toronto Daily Star*, 26 okt. 1949:
"Het Bijbels gebod zegt, dat U op de zevendag moet rusten. Dat is zaterdag. Nergens in de Bijbel staat voorgeschreven, dat aanbidding op zondag gedaan moet worden".

BAPTISTEN
Harold Lindsell (redacteur), Christianity Today, [Hedendaags Christendom], 5 nov. 1976:
"Er staat niets in de Bijbel, dat ons verplicht om zondag als een heilige dag te vieren in plaats van zaterdag".

Hoe de Sabbat te Vieren?

Hoe moeten wij de Sabbat vieren? Zoals wij hebben gezien probeerden de Schriftgeleerden en Farizeeën alles wat acceptabel of onacceptabel was om op de Sabbat te doen, gedetailleerd te regelen. Door dit te doen maakten zij de Sabbat tot een grote LAST - iets, wat God nooit bedoeld had. (Verg. 1 Johannes 5:3) Hij gaf de Sabbat en *vergrootte* het op andere plaatsen in Zijn Woord met *enkele* bijzonderheden, maar voornamelijk door het uitleggen van algemene, geestelijke principes.

Wat zegt God ons? In het vierde gebod zelf zegt God: "**zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen**". (Exodus 20:9) Velen zullen verbaasd zijn om te horen, dat dit feitelijk een deel van het gebod is. God besliste, dat de eerste zes dagen van de week bestemd zijn voor onze zaken en werk. Onze Schepper wilde, dat wij bezig en productief zijn - ons dagelijks brood *verdienen*. In Spreuken 19:15 zegt Hij ons, *"Luiheid doet in diepe slaap vallen en de trage moet honger lijden"*. De persoon, die zich de eerste zes dagen van de week onttrekt aan zijn verantwoordelijkheden is net zo schuldig aan het breken van Gods wet als degene, die werkt op de zevende!

Dat brengt ons tot het volgende gebod in deze grote wet:*"**maar de zevende dag is de sabbat van de HERE, uw God; dan zult gij geen werk doen, gij noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont**"*. (Exodus 20:10) U mag dus geen enkele vorm van echt *werken* op de Sabbat doen - of het Uw beroep, persoonlijke zaken, huishouden of enig inspannende activiteit is. En noch degenen, die in Uw omgeving zijn, waarover U toezicht uitoefent. Natuurlijk zou het niet verkeerd zijn om een lichte maaltijd klaar te maken of er na op te ruimen. Want wij treffen een aantal voorvallen aan, waar Jezus een Sabbatmaaltijd geniet met anderen. En Hij veroordeelde *nooit* de praktijk van gastvrijheid op de Sabbat. (Verg. Lucas 14:1-6)

Maar het ophouden met werken is niet de enige eis, die God stelt. Hij geeft ook *positieve* instructie. In de opsomming van de Tien Geboden door Mozes begint het vierde met ons op te leggen om *"de sabbatdag TE ONDERHOUDEN, dat gij DIE HEILIGT"*. (Deuteronomium 5:12) Wij moeten ons richten op God om ons te zeggen, hoe wij dat moeten doen. Leviticus 23 vermeldt: *"**De feesttijden des HEREN** [niet van de Joden], **die gij zult uitroepen als heilige samenkomsten**"*. God zegt,*"**deze zijn Mijn feesttijden**"*. (v. 2) De eerste, die genoemd wordt is de wekelijkse Sabbat. *"Zes dagen mag arbeid verricht worden, maar op de zevende dag zal er een volkomen sabbat zijn: een heilige samenkomst; generlei arbeid zult gij verrichten, het is een sabbat voor de HERE in al uw woonplaatsen"*. (Leviticus 23: 3) **God vermeldt daarna Zijn zeven andere Feesten**, die zeven *jaarlijkse* Sabbatten inhouden. Deze dagen worden ook omsloten door de geest van het Sabbatgebod.

Gods Sabbatten - wekelijkse *en* jaarlijkse - moeten heilige "samenkomsten" zijn en zijn daarom dagen geboden voor erediensten. Als wij omgaan met andere mensen, waar God in woont, gaan wij in feite ook met Hem om. (Verg. 1 Johannes 1:3, 7) Het Nieuwe Testament zegt, dat wij er zeker van moeten zijn, dat *"**wij onze eigen bijeenkomst niet moeten verzuimen**, zoals sommigen dat gewoon zijn, maar elkander aansporen, en dat des te meer, naarmate gij* [wij] *de dag* [millennium Sabbat] *ziet naderen"*. (Hebreeën 10:25) Wij moeten het samenkomen op de dagen, die God voor dat doel heeft bepaald, niet verzaken.

Laten wij ten slotte kijken wat Hij in Jesaja 58 zegt om werkelijk te begrijpen hoe God bedoelde, dat de Sabbat werd gebruikt: *"**Indien gij niet over de sabbat heenloopt door uw zaken te doen op mijn heilige dag, maar de sabbat een verlustiging noemt … en die eert door noch uw gewone bezigheden te doen, noch uw zaken te behartigen, of ijdele taal uit te slaan, dan zult gij u verlustigen in de HERE en Ik zal u doen rijden over de hoogten der aarde**"*. (Jesaja 58:13-14)

Wij moeten dus niet ons eigen genoegen doen op Gods Heilige Dag. Dat betekent, dat wij ons niet moeten bezighouden met onze hobby's of vrijetijdsbesteding. Dat sluit niet uit om helemaal geen plezierige dingen op de Sabbat te doen, want wij moeten er VREUGDE in vinden. Het punt is dat wat wij ook doen, God er een wezenlijk deel van uit moet maken. Een gezinswandeling door een natuurlijke omgeving bijvoorbeeld is een mooie manier om in contact te komen met de grote God, die de prachtige schepping, die wij zien, maakte.

Als de zevende dag aanbreekt moeten wij **ophouden met:**

- het vervolgen van onze "eigen wegen" (dingen, die wij normaal doen)

- "onze eigen lusten" zoeken (gewoon plezier proberen te hebben)
- onze "eigen woorden" te spreken. (Bij de dagelijkse dingen waar wij over spreken is God niet betrokken)

Dat laatste is vaak HEEL MOEILIJK op te volgen, *"Want uit de overvloed des harten spreekt de mond"*. (Matteüs 12:34) Om de Sabbat oprecht in de geest te houden moeten wij onze GEDACHTEN richten op God en op die dingen, waarmee God wilt, dat wij onze bezighouden tijdens Zijn heilige tijd. Dan zullen wij, zoals God belooft, waarlijk gezegend worden.

Bovendien zouden wij, naast het aanbidden met Gods Gemeente op Zijn wekelijkse Heilige Dag, aan de benadering van Christus moeten denken, dat *"Derhalve het geoorloofd is op de sabbat wel te doen"*. (Matteüs 12:12) Dit is dus een dag, die wij kunnen gebruiken om bemoedigende gesprekken te voeren of brieven te schrijven naar de zieken, "degenen, die binnen moeten blijven" of medechristenen, die eenzaam zijn. Het kan ook mogelijk zijn om de zieken of anderen in nood *te bezoeken* - of hen uit te nodigen voor een vrijdagavond maaltijd. (Matteüs 25:34-36; Jakobus 1:27)

Wij zouden dus niet over de Sabbat moeten denken als de dag, waarop wij dit of dat "niet kunnen doen". Integendeel, wij zouden deze zeer speciale dag moeten benaderen als een periode, waarin wij werkelijk TIJD *kunnen* en *moeten* NEMEN om de Bijbel diepgaand *te bestuderen* en nadenkend *te analyseren*. Het is een tijd, waarin wij rustig kunnen zitten en over de echte grote vraagstukken van het leven kunnen mediteren en *doordenken:*

- Waartoe zijn wij geboren?
- Wat is het DOEL van het leven?
- Wat is de MANIER om dat doel te bereiken?
- Hoe staan wij er zelf voor om tot die doelstelling te komen?

Bovendien is de Sabbat een perfecte tijd voor niet gehaast, nadenkend, innig GEBED tot onze Vader in de hemel - om met onze Schepper te "communiceren", Hem te *aanbidden* en Hem grondig te leren *kennen*. Zo wordt Gods Sabbat heilig GEHOUDEN. **Het vierde gebod van de Tien Geboden - betreffende de Sabbatdag is en was altijd het echte "test" gebod.** (Verg. Exodus 16:4) Velen kunnen de andere negen accepteren - geen andere goden aanbidden, je ouders eren, niet doodslaan, geen overspel plegen, niet stelen, niet liegen, enz. Maar het vierde gebod is een ander verhaal. Dit gebod gehoorzamen betekent zichtbaar heel anders leven dan de samenleving om U heen - misschien zelfs voor zonderling of eigenaardig gehouden te worden. Toch zei Jezus: *"Indien iemand tot Mij komt, en niet haat* [minder lief heeft] *zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broeders en zusters, ja zelfs zijn eigen leven, die kan mijn discipel niet zijn. Wie niet zijn kruis draagt en achter Mij komt, kan mijn discipel niet zijn"*. (Lucas 14:26-27) Stelt U "*de lofuitingen* van mensen" boven de lofuitingen van God? Of heeft U het GELOOF en de MOED om Gods geboden te gehoorzamen - zelfs wanneer **U** Uw baan, Uw vrienden en zelfs enige familieleden moet verliezen?

Ware Christenen GEHOORZAMEN het Vierde Gebod

Door de hele Bijbel heen laat God zien, dat Zijn ware volgelingen Zijn geboden *houden*. In Openbaring 12 beschrijft God de ware Gemeente - de kleine kudde - die de gevangenschap van het Roomse Rijk tijdens de donkere Middeleeuwen (v.6) moesten *ontvluchten*. Dan voorspelt Hij hoe dit opnieuw zal gebeuren - *in onze tijd*. (v. 14) Tenslotte beschrijft God satans WOEDE tegen de Gemeente: *"En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, **die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben**"*. (Openbaring 12:17)

In Openbaring 14:12 beschrijft God het karakter van Zijn heiligen en zegt: *"Hier is de lijdzaamheid der heiligen; hier zijn zij, **die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus**"*. (SV) Merk op, dat de heiligen niet slechts "nieuwe" geboden van Jezus naleven. Zij eerbiedigen *Gods* geboden door het geloof

VAN Jezus Christus - niet alleen hun geloof IN Hem. (verg. Galaten 2:20) Want door Zijn Heilige Geest *leeft* Christus *Zijn leven* in hen en stelt hun in staat om **zichzelf, de wereld en Satan te overwinnen** - en kunnen daarom Gods geestelijke wet GEHOORZAMEN!

En Openbaring 22:14 beschrijft degenen, die voor *eeuwig* met God de Vader en Christus in het Nieuwe Jeruzalem zullen leven:*"**Zalig zijn zij, die ZIJN GEBODEN DOEN, opdat hun macht zij aan den boom des levens, en zij door de poorten mogen ingaan in de stad**"*. (SV)

In Zijn beroemde Olijfberg rede, opgetekend in Matteüs 24, beschrijft Jezus de tijd waarin ware Christenen opnieuw zullen moeten VLUCHTEN voor hun leven. Deze tijd ligt *voor ons* - want in deze profetie wordt het net VOOR de grote verdrukking gesitueerd, wanneer de HELE mensheid zal worden uitgeroeid, ware het niet, dat God bovennatuurlijk ingrijpt. Om Zijn ware discipelen te waarschuwen *wat wij moeten doen* als die verdrukking nadert, zei Jezus: *"**Bid, dat uw vlucht niet in de winter valle en niet op een sabbat**"*. (Matteüs 24:20) Het is duidelijk, dat Jezus wist, dat Zijn ware discipelen in de eindtijd nog steeds de ware Sabbatdag zouden HOUDEN!

In een andere EINDTIJD profetie laat Gods Woord zien, dat Zijn ware gelovigen de Sabbatdag zelfs tijdens de 1000-jarige regering van Christus hier op deze aarde heilig zullen houden:*"Want zoals de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, die Ik maken zal, voor mijn aangezicht zullen blijven bestaan, luidt het woord des HEREN, zo zal uw nageslacht en uw naam blijven bestaan. En het zal geschieden van nieuwe maan tot nieuwe maan en **van sabbat tot sabbat, dat al wat leeft zal komen om zich voor mijn aangezicht neer te buigen, zegt de HERE**"*. (Jesaja 66:22-23)

Gehoorzaamheid aan het vierde gebod is dus niet "ouderwets". In plaats daarvan is het de "'trend' van de toekomst"! Want DE HELE MENSHEID zal leren om Gods geboden te gehoorzamen - en de dagen heilig *houden*, die God heilig *maakte* - in de spoedig komende **Wereld van Morgen**, als **het Koninkrijk van God** op deze aarde is gevestigd!

Aan ons, die bereid zijn nu acht te slaan op onze Schepper en Hem GEHOORZAMEN - door Jezus Christus, die Zijn leven in ons leeft - zal in die tijd de ontzagwekkende mogelijkheid worden gegeven om onder Hem te dienen in het regeren van steden en landen van de wereld. Want wij zijn de *ware pioniers*, die ons voorbereiden op de **Wereld van Morgen**. Wij zijn aan het *overwinnen* - staan op tegen de heersende machten en tendensen van deze materialistische, door Satan beïnvloede maatschappij. Jezus zei, *"En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen; en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf, als aardewerk worden zij verbrijzeld, gelijk ook Ik van mijn Vader ontvangen heb"*. (Openbaring 2:26-27)

Maar zelfs nu, in deze wereldse samenleving, bent U geenszins helemaal alleen, Want als U de Orthodoxe- en Messiasbelijdende Joden, de Zevendedag Adventisten, de Zevendedag Baptisten en velen van de diverse Gemeenten van God meerekent, zijn er *miljoenen* mensen, die de zevendedag Sabbat vieren. **Zij hebben ontdekt en U zult ontdekken, dat het mogelijk *is* om dit "test" gebod te houden en op vele manieren te worden gezegend en voorspoedig te zijn**. U zult zelfs in onze gevarieerde maatschappij een aantal mensen ontdekken, die Uw moed en toewijding zullen respecteren, hoewel God hen zelf op dit moment nog niet "roept" tot volledig geestelijk begrip. Denkt U er aan, dat er miljoenen mensen zijn, die oprecht het juiste willen doen. Toch zei Jezus: *"NIEMAND kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke, en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage"*. (Johannes 6:44) Maar als God **U** roept en nu Uw verstand opent voor Zijn *volle Waarheid*, dan heeft U een VERANTWOORDEWLIJKHEID om op die Waarheid TE REAGEREN. Zoals Jacobus 4:17 verklaart: *"Als iemand dan weet goed te doen en het niet doet, is het hem tot zonde"*.

Wanneer U dus oprecht geïnteresseerd bent om God waarlijk te gehoorzamen en in dit tijdperk één van de "eerstelingen" wilt zijn, wilt U wellicht in contact komen met "de kleine kudde" van Christus, die Hij zelfs in deze wanordelijke generatie in stand heeft gehouden. Als U vragen wilt stellen over de juiste manier hoe de Sabbat gehouden moet worden of over samenkomsten met anderen in Uw omgeving - of wanneer U andere vragen heeft over waar Christendom - neemt U dan contact op met ons op.

Wilt U de mogelijkheid hebben om de ware Sabbat te vieren, om warme liefdevolle broederschap te ervaren met anderen van gelijke overtuiging en om het plan en DOEL van de Grote GOD meer volledig te kennen? Wilt U met anderen deelnemen om de weg voor te bereiden voor de terugkeer van Jezus Christus naar deze aarde? Dat hopen wij, want dit alles werkt zo enorm mee aan Uw geestelijke groei.

Tenzij U anderen ontmoet met het ware geloof van Jezus Christus en door *Zijn Woord* wordt gevoed in plaats van met de tradities van mensen, *zult U beslist geestelijk "sterven"*. In een passage, die ergens in dit boekje wordt aangehaald, zegt het boek Hebreeën: *"En laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken.* ***Wij moeten onze eigen bijeenkomst niet verzuimen****, zoals sommigen dat gewoon zijn, maar elkander aansporen, en dat des te meer, naarmate gij de dag ziet naderen"*. (Hebreeën 10:24-25)

Kunt U, persoonlijk, het *geloof* en de MOED aanwenden om de God te gehoorzamen, die U leven en adem geeft? Of zult U de misleidingen van deze wereld volgen onder de machtige invloed van Satan? U WEET nu, dat de God van de Bijbel **U** gebiedt om Zijn heilige Sabbat te vieren. De uiteindelijke straf voor *ongehoorzaamheid* aan Gods Wet is: *"Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here"*. (Romeinen 6:23; verg. Openbaring 21:8)

Zoals God tot het oude Israël sprak en dus nu - door Zijn geïnspireerd Woord - tot U spreekt in Deuteronomium 30:19:

"Ik neem heden de hemel en de aarde tegen u tot getuigen; het leven en de dood stel ik u voor, de zegen en de vloek; KIES DAN HET LEVEN, opdat gij leeft, gij en uw nageslacht".

Immanuël, Gemeente van het Levende Woord
Tel 078 6990097, Mob 0629 065138
Email: w.verdouw@immanuel-gemeente.nl
Web: http://www.immanuel-gemeente.nl

Wees van harte welkom op iedere Sabbatmorgen en ervaar dat de vreugde van JHWH onze kracht is.
Plaats van samenkomst: "De Havenkerk", Ieplaan 9, 2951 CB Alblasserdam, om 10.30 uur